

solum palmos cantare, sed etiam alios cantus harmoni-
cos lectionibus interferre, in cap. Cum contingat, n.
15. & 19. de stat. & qual.
2 Palmiflatus est officium Communitatis totius corpo-
ris Ecclesie, ibid. num. 16. & 27.
2 Contrarium, n. 108. & 114.
2 Palmiflatus est officium lectori annexum, ib. n. 28. & 41. 238
2 Contrarium, n. 15, usque ad n. 62. & n. 71.
2 Palmiflatus officium non habet aliquam relationem ad
Eucharistiam, ibidem num. 20. & 28.
Contrarium, n. 110.
2 Palmiflatus non est officium Lectori annexum quibus
argumentis probetur, ibidem n. 55. & 56. usque
ad num. 62. & num. 71.
2 Palmiflatus ordo cur aliquando a Patribus ponatur
post Ostiarum, ibid. n. 38.
2 Palmiflatus, seu Cantoris origo, & antiquitas, ib. n. 365
2 Palmiflatus forma quae, ibid. num. 88.
2 Palmiflatus officium quoddam sit, & in quo distingua-
tur ab officio Lectoris, ibid. n. 107.
2 Palmiflatus officium non est verum multitudine, ib. n. 108. 268
2 Palmiflatus cantus aut datur spiritus compunctionis, aut
spiritus prophetiae, in c. Cum contingat, num. 107. de
stat. & qualitat.
2 Palmiflatus aliquot decantatio cum alacritate magis
prodest, quam totius plateni modulatio cum anxie-
tate cordis, in c. Fratemitatem, n. 70. de Sepulch. 370
6 Pubertatem non metimur ex annorum numero, sed ex
vigore naturae, & rationis, in c. De illis, secundo, num.
8. & 18. de despons. impuber.
2 Pubertatis aetate, & rationis, in c. De illis, secundo, num.
23.
2 Pubertatis, seu impubertatis praesumptio ante, & post
aetatem legitimam non est iuris, & de iure, sed juris,
tantum, ibid. n. 21.
6 Pubertate honorum si fiat in terris Imperii applicatio fit
fisco seculari, licet publicatio fiat ratione criminis meriti
Ecclesiastici, in cap. Vergentis, num. 3. de Heret. 218
6 Nisi quis bonus publicetur, fit Clericus, quia tunc appli-
catur fit fisco Ecclesiae, in c. Terris Imperii, ib. n. 4. 218
2 Publicationis effectus, variis in c. Publicato, n. 8. de elect. 118
2 Publicatio criminis si emittatur fraudulenter, non
nocet ecclesiae, ibid. num. 60.
2 Publicatio est ultimus actus perfectus legem in c. Treu-
gas, num. 57. de Treug. & pace.
Publicatio scriptura non liceat variare.
Vide supra in ver. Electores.
2 Publicatio est de forma electionis, non autem per quem
fiat in c. Quia propter, num. 55. de elect. pag. 95
2 Publicum quot modis dicatur, in c. Vesta, n. 52. de
Collat. Cler. & Mulier.
4 Et in quo differat a manifesto. ibid. n. 56.
2 Publicum ut quid dicatur, non est necesse ut singulo-
rum auctoribus incurratur, ibid. n. 53.
2 Publicum est quod patet omnibus, ibid. n. 108. pag. 18
2 Publicum dicitur quod est notum in civitate, vel pa-
rochia, seu vicinia, vel majori parte ipsius, dummodo
ibi fiat saltem decem homines ibid. num. 114.
2 Publicum, & notorium in quo differant, in c. Non po-
terit, n. 22. de sent. & re judic.
2 Puder est mulieribus nuptiarum praemia non habere, in
c. Cum sit, n. 49. de Convers. Conjugat.
6 Puella duodecim annis minor, cuius malitia supplet aetatem
an possit matrimonium contrahere de licentia Epi-
scopi, an verò sit opus dispensatione Apostolica, in c.
De illis, secundo, n. 14. & num. seqq. usque in finem
praeterea n. 38. de despons. impuber.
5 Puella duodecim annis minor a parentibus Monasterio
oblata an habitum regularem suscipere possit non ob-
stare Concilio Tridentino, in c. 17. de regul.
in c. Cum vium, n. 9. & seqq. usque ad n. 23. de regul. 51
Vide in ver. Fida, & in ver. Nuptiarum quoad consensum.
5 Puella Monasterium ingredi volenti an sit indulgendum
si inde commisit non puniretur per illius professio-
nem, sed protogetur usque ad diem mortis naturalis, in
c. Cum simus, n. 13. & seqq. usque in finem de Regular. 68
2 Pueri in quibus differant ab adultis, in c. Indecorum, n. 39.
de stat. & qual.
6 Puerum praetentans presbyter baptizandum an contra-
hat cognationem spirituales, in cap. Veniens, n. 13. de
cognat. spirit.
6 Pueri in cuius ordinato non praedicitur si adveniat
aetate adulta contrahat, in v. Tuz litterar, n. 54. vaf.

Idem a pueris tenet Hugo, & n. seqq. de Cler. per fide
promot.
5 Pueri 7. annorum capite admodum cano apud Cardinale Pa-
leologum, in c. Cum sit, n. 19. de Convers. Conjugat. 140
7 Pueri tenentur semel in anno confiteri, cum fuerit doli ca-
paces. Quid ut plurimum contingit circa septennium, in
c. Omnis, n. 32. de penit. & remiss.
4 Pueri, & alias beneficiati non sunt idonei ad beneficia
cōsequenda in c. Super ordinata, n. 1. de preben. 185
4 Pueri qui dicantur, ibid. n. 11.
4 Pueri praesentati potest ad beneficium iuris patronatus in
duodecimo etatis anno, si sit in illius fundatione sic
cautum, n. 16.
4 Pueri, & usu rationis carentes possunt suscipere Sacra-
menta omnia in quibus non requiritur aetatis suscipien-
tis, ibid. n. 16.
4 Pueri an expediat religioni tradere, in c. Cum vium, n.
43. de regular.
4 Pueri à tenens annis ad pietatem, & religionem infor-
mandi, ibid. n. 46.
4 Romani, & nobiles dabant B. Beneficium filios nutrien-
dos, ibidem.
4 Pueros quibus religionibus expediat tradere ex senten-
tia Cajetani, ibid. n. 47.
4 Pueri, & filii baptismi iustitiam mensi Christi, in-
iustitiam sunt participes in receptione Sacramenti, in c.
Firmiter, n. 2. de Summa Trina & fid. Cathol.
4 Pueri baptizati, & statim mortui non sunt canonizandi,
& est speciale in Innocentius ut pro Sanctis colantur,
in c. Audivimus, n. 14. de reliq. & vener Sanct.
4 Pueri ordinati ad sacros non tenentur continere, in c. Ma-
jores, n. 108. de Baptismo.
4 Punitur quis sine culpa sed non sine causa, in c. Clericos,
n. 27. de Cler. non resid.
2 Punitendus est quis in eo in quo deliquit, in c. Vei non est
compos, n. 6. de temp. ordinar.
1 Et in c. Immunitatem, n. 9. & n. 17. de Immunit. Eccles. 390
4 Mirus agitur cum eo, qui ex mera liberalitate conveni-
tur, quam ex debito, in c. Proletas, n. 25. de Donat. 303
2 Pupillus maior septennio potest praesentari a tutore, in
c. Indecorum, n. 15. de stat. & qual.
2 Pupillus pubertati proximus abique tutoris auctoritate
naturaliter obligatur in c. Causam, n. 31. de elect.
2 Pupillus, & orphanus in quibus differant, in c. Significan-
tibus, n. 29. de off. deleg.
2 Pupillus, & vidua, orphanus, & consimiles an sint misera-
biles personae si divites sint, ib. n. 35. & seq. usq. ad n. 38. 413
2 Pupillus, & vidua non gaudent privilegio, in c. Quan-
do Imper. inter pupill. & vid. nisi sint pauperes, ibid.
n. 36.
2 Contrarium, num. 42.
2 Constitutio regni quae providet pupillis, viduis, & aliis
de advocato non includit tales, nisi etiam sint pauperes,
ibid. n. 38.
3 Pupilli causa, maxime supposita personificentia, a tutore
recipere tractari debet, in c. Ex parte, num. 10. de her.
et compet.
4 in Purgatorio existentes non orant pro aliis, in c. Frater-
nitatem, n. 17. de Sepulch.
4 à purgatorii poenis per plura suffragia quis citius libera-
tur, ibid. n. 58.
4 in purgatio de uno bono facto non minus letantur
multi, quam unus, ibid. n. 72.

Q

5 Quadragesima ratione jejuni est de iure divino, ratione
temporis est traditione Apostolorum, in c. Explicatio, n.
31. de observ. jejun.
5 Quadragesima quot habeat hebdomadas, ib. n. 32.
5 Quadragesima nulla repetitur quae saltem quadragesima
duos dies non habeat, ib. n. 33. & 42. pag. 362
5 Quadragesima in Ecclesia orientali in qua non jejunat-
ur sabbatho, incipit in Quinquagesima, ib. n. 34. 362
5 Quadragesimae quadragesima duorum dierum, quae tenet
Ecclesia Romana, additi fuerunt alii quatuor, ibid. 362
5 Mediolanensis Ecclesia hos quatuor dies non admittit,
ibidem n. 37.
5 Quadragesima S. Ambrosii quae fit, ibid. n. 35. & 38. 362
5 Quadragesima est decima pars totius anni insinuat ut
decima temporis Deo redderetur, ib. n. 40.
5 Quadragesima Mediolanensis Ecclesiae in quo differat à
quadragesima Ecclesiae Romanae, ib. n. 38.
5 Quadragesimam totam violavit qui unam diem non ab-
stinendo praetermisit, ib. n. 41.

6 Quae incontinenti sunt inesse dicantur, in c. Veniens, n.
12. de Cognat. Spirit.
6 Quae iniqua dictio facit venire majora expressis, non ob-
stare verbo, in c. Cum non ab homine, num. 93. de
judic.
5 Quae super patronatu laicali infra quatuor, super ec-
clesiastico, infra sex mentes est decidenda, in c. Cui
propter, n. 1. de iurapat.
2 Quae sitio de ambagibus, & ineptis fieri non debet, in c.
Acceptimus, n. 11. de Factis.
2 Quae sitio praedicta si incidat in causa aliqua, super-
dicendum est in principali, donec praedicta terminetur,
in c. Tuam, n. 12. de ordin. cognit.
3 Sive incidat civilis, quae praedicitur civili, ib. n. 13.
3 Sive incidat civilis, quae praedicitur criminali, & e converso,
ib. n. 14.
3 Sive incidat criminalis, quae praedicitur criminali, ibid.,
num. 15.
3 Quae sitio natalium an sit praedicta causa hereditaria,
ib. n. 6.
3 Quae sitio facti an matrimonium fuerit contractum non
minus est spiritualis, & de foro Ecclesiae, quam sit
quae sitio facti an quis fuerit ordinatus, ib. n. 45. & 52. 135
3 Quae sitio facti habet complicationem, & mixturam in-
separabilem cum quaestione iuris, ib. n. 54.
3 Quae sitio incidens in, & in quo differat ab emergente,
in c. Intellectus, n. 21. de Ordin. cognit.
Quae sitio praedicta.
Vide supra in ver. Praedicta.
3 Pronunciandum est super emergenti, ib. n. 23. pag. 127
3 Secus super incidenti, ibid. n. 24.
3 Fallit primo si incidentis proponatur in vim dilatoriae
impediendum processum, ib. n. 26. pag. 127
4 Fallit secundo si incidentis debeat cognosci coram alio iudice,
ib. n. 27. & 31.
3 Index pronunciandum super principali censetur tacite pro-
nunciare super incidenti, ib. n. 25. pag. 127
3 Pronunciandum est incidenti super incidenti, vel emer-
genti quoad sitio: pronuntiatione processus causae
principalis expressi non potest, ib. n. 28.
3 Aliis non tenetur iudex pronuntiare, ib. n. 29. pag. 128
3 Potest tamen si vult, nec ob id processus reddatur nul-
lus, ibid. n. 30.
3 Nisi in cideus, vel emergens ventilar. debeat coram iudice,
ib. n. 31.
3 Quae sitio principalis, & incidentis ubi sunt tractandae coram
diversis iudicibus pendencia incidentis suspendit
iurisdictionem in principali, in c. Tuam, n. 19. & 22. de
ordin. cognit.
3 Quae sitio omnis, in qua de peccato mortali quaeritur, nisi
expresse veritas habeatur, periculosè determinatur, in c.
Ne inanis, n. 26. de Condit.
3 Quae sitio, qui ad demerolynas colligendas ab Hospitalariis
mitruntur, quas qualitates habere debeant, in c. Tuam,
n. 2. de privileg.
3 Quae sitio non, & usum profusus aboleri iussit Con-
cilio Tridentino, ibid. n. 3.
3 Quae sitio fraudes, & signata varia, in c. Cum ex eo,
n. 13. de reliq. & vener. Sancto.

Vide in ver. Eleemosyna.

2 Qualitates scientiae, & morum in Pastore vario ordine
necessariae sunt factis Canonibus, & Conciliis, in c. Bam-
to, n. 14. de stat. & qual.
4 Qualitas appositae circa aliquas personas primò nomina-
tas non censetur repetita quoad alias personas postea
nominatas etiam in eadem oratione, in c. Ex iur. n. 2. de
Cleric. non resid. 99.
3 Qualitas non potest esse sine suo subiecto, in c. Cum ac-
cessissent, n. 9. de Constitut.
3 Qualitates omnes, quae in lege declaratae censentur
intellectus illius declaratae, in c. Quamvis, n. 13. de Const. 179
3 Qualitatem non sufficit in libello allegare ad fundanda
iudicis iurisdictionem si probabitur segetur, in cap. Si
Clericus, n. 7. & seq. de foro compet.
3 Declaratur, ib. n. 10. & 15.
Qualitas tribuens iurisdictionem.

Vide in ver. Iudiciis compromissa.

2 Qualitas admissa verbo intelligitur factum tempus
verbi, id est in ipsa aetate, in c. Vt Abbas, n. 56. de
stat. & qual.
2 Qualitates duabus concurrentibus quae diversam ha-
bent naturam atque diu quam magis iuri communi-
cia, in c. Cum propter, n. 70. de iurapat. 261

1 Qualitates actu requiritur debent actu concurrere nec
sufficit appetitudo, in c. Inter ceteras, n. 22. de test. 102
4 Qualitates requiritur in subiecto concurrere debent actu,
& haberi in dispositione hominis. Secus in dispositione
legis, in c. De multa, n. 46. de preben.
7 Qualitas eadem adesse debet in causa extrinseca, quae ad-
est in causa productiva, in c. Manifesta, n. 16. de Penit.
& temiss.
7 Qualitas adiecta verbo intelligitur secundum tempus
verbi, in c. Cum illorum, n. 15. de sent. excommunic. 172
3 Quarta decimarum Episcopo debita praescribitur, ib. n. 1.
in c. Cum olim, n. 26. de praescrip. pag. 127
2 super Quarta decimationum Episcopus fundat intentionem
de iure communi contra Parochos, non contra
Parochianos, in c. Consequente, n. 28. de Offic. Ordinar.
2 Quarta mortuorum quae dicitur, ib. n. 29. pag. 164
2 Debetur Episcopo non iure consuetudinario, sed iure
communi, ibid. n. 30.
2 Item debetur etiam cum Ecclesia haeres esse insinuat-
a, ibid. n. 31.
2 super Quarta standum est consuetudini, ib. n. 32. pag. 165
2 Et potest Episcopus iuxta consuetudinem exigere tri-
gesimam ratione Visitatoris testamentorum, ib. n. 33. 165
2 Quarta Canonica, & alia episcopalia praeservata sunt à
Concilio Tridentino, ib. n. 37.
3 Consuetudo exigendi trigessimam ex testibus postea visita-
tione testamentorum servanda est, si in testamentis
nullum est relicta sum in cap. Venerabilis, n. 12. de
Censibus.
6 Quinquagesima quid sit, in c. Praxitea, n. 13. Ne Prel. vic.
litas.
4 Quinquagesima, vel centesima redituum Ecclesiasticorum
an, & quando ab Episcopo assignari possit Monas-
teris, vel locis pijs, in c. Pastoralis, n. 6. de his, quae fi. à
Prelat.
6 Quinquagesima, & quinquagesima non sunt centum, in c.
Tulluante, n. 14. Qui Cleric. vel vocat.
5 Quinquagesima ad deducendas causas nullitatis profes-
sionis quas ob causam Concilio Tridentino praefixum
fuerit, in c. Si quis, n. 41. & 51. de Regular.
5 Quinquagesima terminus ad reclamandum inducitur est à
Concilio Tridentino ad instar praescriptio, ib. n. 43. 124
2 Quisquis habet alium sub se, necesse est ut recognoscatur, a-
lium super se, excepto Papa, in c. Indecorum, n. 14. de
stat. & qual.
2 Quod pendet non est pro eo quasi sit, in c. Publicato, n.
61. de elect.
2 Quod omnes tangit, debet ab omnibus approbari, in c.
Archiepiscopus, n. 27. de temp. ordin.
2 Declaratur procedere in his, quae competunt pluribus ut
singulis, non autem in his, quae competunt pluribus ut
universis, ib. n. 18.
4 Quod caere esse, caere virtutes, & operationes, in c. Quaeritum, n. 27. de Colhabit. Cler. & Mulier. pag. 16
3 Quoslibet dictio quid importet in c. Verum, n. 30. &
32. de foro compet.
5 Quodam dictio solet, communiter apponi quando fit
mentio de mortuo, in c. Cum simus, n. 8. de Regular. 67
4 Quoque dictio est continuativa eiusdem materiae, in c. Cui
dilectus, n. 15. de successi ab intellect. pag. 328
4 Quae capita tor tenentur, in c. Quia diversitatem, n. 3. de
Concell. praebenda. 238

R

1 Rapinae publicae meretricem an incidat in poenam rap-
tantis, in c. Ne inanis, n. 271. de Constitutionibus. 108
1 Et quid de muliere rapiente virum, ibid. n. 72. pag. 108
3 Rapinae poena quae sit, secundum leges, & Canones, in c.
Cum non ab homine, n. 64. de iudic.
1 Rapit bene loquitur, qui contra omnes loquitur, in c. Ne
inanis, n. 434. de Constitut.
Rasura litterarum Apostolicarum, & rescriptorum.
Vide in ver. Litterarum Apostolicarum rasura.
1 Rasura habens percurssionem Clericis in corde tantum,
non incidit in litem Canonis quoad Ecclesiam
militantem, in c. Deleat, n. 26. de celeb. Missar.
3 Declaratur, n. 94.
6 Rasuras Ordinem sacrum ante annos discretionis lu-
sciptum non potest valide matrimonium contrahere,
in c. Tuz litterar, n. 40. de Cleric. per salt. promot. 446

4 Anve ratificatio huiusmodi hodie fieri possit ante an- num decimum scriptum explectum, ibid. n. 41. & seq. usq. ad n. 43. 446
6 Ratificans dicitur auctor facti, in c. Insuperante, n. 47. de vi Cleric. vel voca. 36
6 Ratificatio actus nulli non inducitur sine scientia nullitatis, in c. Ad nostram, n. 12. de Coniug. servor. 58
6 Procehdi si nullitas cognita verisimiliter retraxerit ab actu gerendo, alia foci, ib. n. 13. 58
6 Ratificatio tacita obligat ad votum continentie ordinis facti an necum sicut expressa, in c. Tuz littere, n. 48. de Cler. per salt. promor. 347
6 Idem in professione, sponsalibus, & matrimonio, ibidem n. 49. 347
6 Ratificatio inducitur propter precedentes actus continuationem, ib. n. 78. 350
6 Ratificatio ordinis ante annos discretionis suscepti inducitur eo ipso quod ordinatus post pubertatem infra tri- dum non reclamaverit, ib. n. 79. 350
5 Ratificatio actus nulli non inducitur requirit scientiam nullitatis eius qualitatibus, & voluntatem eam sanandi, in c. Significatum, n. 11. & 41. de Regular. 43
6 Ratificatio actus iuri ex defectu consensu per solam remotionem in impedimentum non inducitur, in c. Tuz littere, n. 61. & 84. de Cleric. per salt. promor. 348
6 Ratificatio in maleficiis retrotrahitur, & mandato com- paratur, in c. Nobis, n. 34. de Simon. pag. 160
6 Ratum quis habere non potest quod suo nomine gestum non est, ib. n. 85. 160
2 Ratificatio que sunt in c. Magnus, n. 11. de oblig. ad ratio. reliqua, in verb. Obligatio ratificatio, pag. 341
6 Ratio usus in matrimonio est ex necessitate sacramen- ti, in c. De illis, §. secundo, n. 27. de Deposi. impub. 14
3 Rationis finalis reliquie satis sunt ad sustinendam dis- positionem, in c. Cum venisset, n. 71. de Iudic. 30
3 Ratio expressa per gerendum censetur finalis, ib. n. 79. 31
3 Ratio legis manente, non consuetudo legem, sed legem consuetudinem vincit, in c. Explicari, n. 40. de obli- g. iur. 160
7 Ratio in proemio posita restringit dispositionem gene- ralem ad limites ipsius rationis, in c. Ex parte, n. 9. de privileg. 168
4 Ratio usus seipsum private an sit culpa lerbalis, in cap. A crapula, n. 31. de vi, & honest. Cleric. 4
7 Ratio legis cessante an cesset illius dispositio, in c. Si- cut unice, n. 49. de creoli. Prælat. 8
2 Ratio generalis expressa in lege ampliat dispositionem specialem etiam in penalibus, & exorbitantibus a iure communi, in c. A nobis, n. 42. de bigam. 372
2 Et que sunt ex istis rationis includuntur sub dispo- sitione ex significazione tanquam expressa proprie non taceat, ib. n. 43. & 44. 372
7 Ratio status abrogati allegari potest ad decisionem cau- sarum, in cap. Qui Presbyterium, n. 77. de ponit. & re- mis. 111
1 ad Rationem naturalem recurendum est Canone, & vel lege deficiente, in c. Quæ in Ecclesiis, n. 48. de Con- sultat. 135
3 Ratio legis ubicum que generalior dicto ad latitudinem rationis extenditur ipsa dispositio, in c. Immunitatem, n. 71. de Immunit. Ecclesiæ, pag. 390
5 Cessante una ex duabus rationibus finalibus aō cessat legis dispositio, ib. n. 18. 391
1 Ratio generalis ampliat dictum speciale, in c. Neinnar- tis, n. 22. de Const. 78
1 Ratio si sit expressa in Canone, ubicumque ratio illa videt, casus dicitur in iure expressus, ib. n. 224. 78
1 Ratio dictamque quæ sit, ib. n. 238. 79
1 Ratio est dix intellectus, ib. n. 219. 79
1 Rationem dimittens propter auctoritatem humanam in- cidit in insipientiam bestialem, ib. n. 278. 85
1 Rationes duæ vincunt unam, n. 282. de Constitut. 87
1 Ratio naturalis seipsum ostendit, & veritatem occultam non sinit, ib. n. 398. 113
1 Ratio in lege expressa eius est potentia, ut determinet omnes casus sub ratione comprehendens etiam ad cor- rectionem iuris communi, in c. Super, n. 4. de decim. 403
1 Ratione legis correctæ censetur etiam correctæ illius dis- positio in c. Ex frequentibus, n. 8. de Insultat. 214
3 Ratio ubi est eadem non dicitur extensa, sed compre- hensio, in c. Cum non ab homine, n. 81. de Iudic. 14
3 Fallit ibidem n. 82. 14
7 Ratio ubi est eadem, lex non dicitur extendi, sed enucle- ri, in c. Quod non nullis, n. 22. de Privileg. 83
1 Exveneratensis Ecclesia duplex habet Collegium, &

Cardinalium, & Canonorum, in c. Bonæ memoriz, n. 2. & 14. de postul. Prælat. 276
3 Raynerius Jacobi Butigari Pædagogus, & transcriba, in c. Olim, n. 73. de lit. Contell. 109
6 Rebellis quis dicitur, in c. Quod à prædecessore, n. 24. de Scholmar. 129
7 Rebelles dicuntur qui Principem, vel eius Nuncium volentem ingredi in civitatem non admittunt, in c. Cum ex iniuncto, n. 40. de Novi oper. nunciat. 33
7 Rebellis an committatur tantum contra Imperatorem, & eius Officiales, an verò etiam contra Reges, & Prin- cipes non recognoscentes Superiorem, ib. n. 41. 33
7 Rebellis dicitur qui de facto resistit Superiori, vel iurisdictioni, ib. n. 42. 33
7 Et omnis exultans in protervia, & notoria inobediencia, ibid. n. 43. 33
7 Rebellis notorius dicitur vassallus, qui se tuetur contra dominum, & non vult eum admittere in caltrum, ibid. n. 46. 33
3 Rebellantes Sedi Apostolicæ non traduntur Curie seculari, nisi sequatur in corrigibilitate, in c. Cum non ab ho- mine, n. 88. de Iudic. 33
5 Reconciliatio Ecclesiæ polluta si sit consecrata non facile committitur a Papa simplicibus Sacerdotibus, in cap. Aqua, n. 6. de Consec. Eccl. vel Alar. 129
3 Reconvictio coram Iudice Delegato fieri potest etiam in causa spirituali, in c. Perpetuus, n. 7. de fide Insultum. 205
7 Reclor Ecclesiæ, item scholasticus Episcopus, vel eius Penitentano, aut Archipresbytero Civitatis confiteri debent, in c. Nepro dilatore, n. 4. de ponit. & rem- miss. 140
4 Reclori Ecclesiæ leproso dandus est coadiutor qui su- stentandus est de facultatibus Ecclesiæ, in c. De reclo- ribus, n. 8. de Cler. regular. 104
4 Reclor Ecclesiæ ex proprietate vocabuli dicitur inferior Curia, ib. n. 5. 105
7 Reclor universitatis iurisdictione in Lectores, & studen- tes, non completitur alias causis, quam cas. quo con- tinentur occasione studiorum, ac professionis, in c. Quo- niam, n. 6. de Privileg. 75
6 Reclor scholarum satis est ut sit annorum viginti, in c. Cum inhibito, n. 7. de Claudit. deponi, pag. 35
6 Reclor universitatis habet iurisdictionem in scholares cumulative cum Episcopo, ib. n. 8. 35
7 Reclor intertoto decedenti si non habeat consanguineos, succedit Ecclesiæ, scens si appareat, cum fuisse Monachum, vel sancta mente testatum, in c. Cum dilectus, n. 1. de success. ab intest. 153
4 Reclor potest locus ubi sunt inimici, vel eorum domo- sticæ, seu amici, in c. Clericos, n. 23. de Cler. non resid. 79
3 Refusatio an, & qualiter temora censetur appellacione remota, in cap. Super eo, §. secundo, n. 7. & 14. de ap- pel. 242
3 Refusatio iurisdictionem suspendit sicut appellatio, ib. n. 8. 242
6 Clericus possidet Ecclesiæ, Diocæsanus dicit quod mi- nus canonicè eam tenet, Clericus petit libellum sibi offerri, Episcopus vult inquirere dicens collationem ad se devolutam, an erit locus recusatoni, in c. Licet Heli, n. 13. de Simon. pag. 164
Vide in ver. Visitatoris recusatio, & in ver. Iudicis recusatio.
4 Redisse non dicitur qui statim recedit, in c. Ex parte, n. 7. de Cler. non resid. 47
4 Reditus Ecclesiæ quomodo intelligantur esse pauperum secundum auctoritatem Hieronymi, Ambrosii, & Bernardini, in c. Si quis sanctus, n. 4. & seq. n. 13. 70. & 31. de Pecul. Cleric. 106
4 Redituum ecclesiasticum dispensatio, seu applicio confiteri debet iuxta tria tempora, ib. n. 14. usque ad n. 37. 109
4 Reditus Ecclesiæ sunt institutionem titulum bene- ficialium principaliter sunt deputati in usus ministrorum, secundario autem in subsidium pauperum, reditus hospitalium secus, ib. n. 16. & 21. 310
4 Consanguineos de reditibus Ecclesiasticis ditare quam grave sit scelus, ib. n. 20. 318
4 Pauperum appellacione quoad fructum Ecclesiasticorum distributionem intelligantur omnia per opera, ib. n. 22. 318
4 Papa potest tribuere facultatem testandi de reditibus Ecclesiasticis tam Clericis secularibus, quam regularibus, ib. n. 25. 318
4 Declaratus, n. 6. 4 De-

4 Reditus spirituales debent dividi in quatuor partes si spectent ad Ecclesiæ maiores Secus ad Capellas, in c. Quomodo, n. 9. de decim. 388
2 Reditus Ecclesiæ dare consanguineis cur graviter sit peccatum, & quam dare extantes, in cap. Accipimus, n. 4. de padis. 505
4 Reditus Ecclesiæ an sint in dispositione Recloris infirmi, an verò coadiutoris, in c. de Recloribus, num. 14. de Cleric. regular. 196
3 Reditus, proventus, & obventiones luctum significant, in c. Gravis, n. 9. de Redit. spoliat. 145
4 Consuetudo disponendi in vita, & in morte de reditibus Ecclesiasticis valida est, in c. Si quis laicus, n. 1. vel. Cui iustitiz, de pecul. Clericor. pag. 304
4 Declaratur, ibidem n. 2. 304
4 Consuetudo qua partum aliquid sibi vendicat de fructibus Ecclesiæ ultra portionem Recloris an valeat de iure communi, in cap. Extirpanda, n. 6. de pie- ben. 152
4 Et quid in patrono laico, ibid. n. 7. 152
1 Consuetudo ut Clericus testari possit de fructibus suæ prebende per opem agitur, sicut exempti ab Ordinariorum iurisdictione, in c. Ex parte, n. 2. & sequent. usque in fine de privileg. pag. 85
4 Annus redditus cum putatur inter bona stabilia, in c. Jo- annes, n. 21. de testam. 316
5 Referendarius in Quadragesima ovis, & lacticiis, & de consilio utriusque Medici, caribus veli pollut in c. Consilium, n. 10. de obli. i. j. eun. 344
7 Referendarius utriusque, vel alterius signaturæ eorum q. familiares an etiam ratione delicti contractus, aut rei de qua contra ipsos agitur, sint exempti ab Ordinariorum iurisdictione, in c. Ex parte, n. 2. & sequent. usque in fine de privileg. pag. 85
7 Referendarius exemptio à iurisdictione Ordinarii ex Bulla Pauli III. ab sublata fuerit ex c. 11. sess. 14. Con- cilio Tridentino, ibid. 65
7 Referendarius fuerit careris Officialibus, & ministris Curie digniores, & cur, ibid. n. 1. 66
7 Referendarius non habet simpliciter titulum honorari- um, sed officium, & in quibus consistat, ibid. n. 4. & 21. 67
7 Reditus datus qualiter & quando admittatur ad signa- turam Iustitiz, vel Gratiæ, ibid. n. 1. 67
7 Exemptio indultum Referendarius concessum est ex debito Iustitiz in remuneracione laborum, quos ful- sistent pro servio Sedis Apostolicæ, & universalis Ecclesiæ utilitate, ibid. n. 7. pag. 67
7 Referendarius, seu eorum familiarium exemptio ex Bulla Pauli III. sublata fuit à Concilio Tridentino, in c. 3. sess. 6. & c. 4. sess. 14. ibidem num. 12. 68
7 Declaratur, n. 10. 68
7 Familiarium Referendariorum exemptio de qua in Bulla Pauli III. sublata fuit à Concilio Tridentino in fa- vorem Episcoporum, ibid. num. 15. 68
7 Nec reviviscit per constitutionem Sixti V. ibid. n. 20. & 31. 68
7 Referendariorum exemptio, de qua in Bulla Pauli III. sublata est à Concilio Tridentino etiam in causis civili- bus, ibid. n. 17. 68
7 Referendariorum exemptio etiam ex Constitutione Pii V. ibid. n. 18. 69
7 Bulla Sixti V. qua referendariis erim inter à iurisdictione Ordinariorum expeditur, ibid. n. 10. & sequ. 69
7 An eadem Bulla sufficiens decreta Concilio Tridentino, quibus exempti subijciuntur Ordinariis, ut Sedis Apo- stolicæ delegatis, ibid. n. 21. pag. 69
7 Referendarius an sint veri famulantes Papæ, an verò ex pri- vilegio, n. 34. usque ad n. 40. 71
7 Constitutio Pauli III. super familiaritate Referenda- riorum expeditur, ibid. num. 37. 71
7 Referendarius ratione beneficiorum, quæ obtinent, an subijci iurisdictioni Ordinarii, ibid. n. 39. 72
7 Referendariorum exemptio ab Ordinariis iurisdic- tione an sit restringenda ut non habeat locum ratione delicti, seu contractus, aut rei, de qua contra ipsos agitur, ibid. num. 40. usque in fine. 72
7 Referendarius si obtinet beneficium Ordinariis subiecta, commens beneficiorum ratione Ordinariis subijciuntur, ibid. n. 51. 74
7 Regularis concessio non valeat in prejudicium successio- nis, nisi fiat solita concedi per Principem, c. Ex Episto- li, n. 31. de probat. 101
7 Regere, & gubernare an, & in quo differant, in c. Inve- stigatorem in 5. libro Decret. 4 De-

corum, n. 1. & seq. de stat. & qual. 434
3 Regia evocatio non exculat Episcopum à Visitatione li- mitum, in c. Ego. N. n. 26. de Juris. pag. 212
3 Regimen ex sui natura est officium vultu, in c. Ad hoc nu. 29. de relig. domib. 109
2 Abiudicium est ut carens monachi elevari ad economi- cam, & carens economica ad politicam, in c. In- decorum, n. 2. de stat. & qua. h. re. 212
6 Regimini locus querentibus, ambitibus est dene- gandus, in c. Nobis, n. 12. de Simon. 162
2 Regina vidua est miserabilis persona, & ratione spoli de quo conquiretur est principaliter de iero Ecclesiæ, in c. Significandus, n. 44. de Offic. deleg. 414
1 Regstrationis omisio admittit fidem Brevi Apostolico quoad facultatem testandi, sed non quoad facultatem transcendendi pensiones, in c. Ad audientiam, n. 1. prin- ce, n. 10. de Recept. 197
7 Regnum interdicitur pro peccatis regis, Civitas pro peccatis Episcopi, vel Domini, & Monasterium pro peccatis Abbatis, in cap. Responsio, n. 42. de offic. ex- comm. 89
1 Regressum habens dicitur habere jus ad beneficium, in c. Ad audientiam, n. 124. de re. iur. 243
Vide in ver. Beneficium quoad regressum.
4 Regressus ut non possit Regressarius, nec per super- venientem inhabilitatem, in cap. Dilatus, §. secundo, n. 25. de Præben. 140
Regula de iure iurisdictionis.
1 Regula de iure quasiro non tollendo debet expressè de- rogari, nec sufficit scientia Papæ implicata, vel explicata ex narratis quod agebatur de prejudicio tertii, in c. Causam, n. 35. de Recept. 220
1 Nec ulla formula introductæ potest per quam dici possit consistere de mente Papæ volentis tertio prejudicare, nisi fiat regularè mentionem, ibidem n. 36. 210
1 Fallit in gratia ex sui natura prejudiciali, ibid. num. 37. 210
1 Item fallit ex gratia qua fit ob publicam utilitatem, ibid. num. 38. 210
1 Papa non censetur velle derogare quibuscumque utatur verbis, & clausulis, nisi eadem Regule expressè deroget, in c. Ceterum, n. 18. & 26. de re. iur. 191
1 Amplia primò, etiam si haberet certam scientiam ex narratis de prejudicio tertii, ibid. num. 15. 141
1 Amplia secundò, in iure quomodolibet quis sit ex pri- vilegio, ibid. n. 20. 151
1 Amplia tertio, in gratia motu proprio, ibid. n. 21. 161
1 Amplia quarto, etiam si Papa procederet de plenitudine potestatis, ibid. n. 23. 161
1 Amplia quinto, etiam si generaliter derogaverit Consti- tutionibus Apostolicis, & Regulis Cancellariæ etiam cum clausula Quorum tenores, ibid. n. 26. 191
1 Limita primò, in gratia ex sui natura prejudiciali, ibid. n. 28. 161
1 Limita secundò, in gratia, qua ob publicam utilitatem ibid. n. 22. & 49. 161
1 Proclatio de qua in regula de non tollendo jus quæsi- tum tollit consentum, & voluntatem Papæ ab actu gerendo, ibid. n. 25. 161
1 Gratia ex sui natura prejudicialis quando dicitur, ibid. num. 29. & 31. 162
1 Scientia Papæ de prejudicio tertii si proveniat ex narra- tis non sufficit ad tollendum jus quæsitum sine expresse derogatione regulæ, ibid. n. 30. 191
1 Officium obveniens ad sui vitam si evadat cæcus an va- leat provisio de eodem officio alteri facta sine derogatione regulæ de iure quo iro non tollen. Jate discuti- tur, ibid. n. 35. & seq. usque in fine. 202
1 Regula de non tollendo jus quæsitum obstat secundæ gratiæ de officio prius alteri ad vitam concessio, ibid. num. 38. 192
6 In regula observatione gravitas est, & labor, in c. Tuz littere, n. 44. de Cler. per salt. promor. 226
6 Regula de tutori partem dubio eligenda à recentioribus Theologis multipliciter oppugnatur, in c. Ad au- dientiam, n. 27. de homied. 163
5 Regula Fructuariorum non obligat transgressores ad ali- quam culpam, neque mortalem, neque venialem, sed tantum ad penam taxatam, in c. Explicari, n. 4. & o. de obli. i. j. eun. 149
5 Precepta regulæ ex sui natura obligant ad mortale, ibi- dem n. 9. 310
5 Regule relaxatorum non inveniunt in beneficiis paragona- (1)

quis mixti, in c. Cum propter, n. 21. de Jurat. 37
Regulam levari reuocari etiam nullius profectus elapso
quinq; annis a die professionis, in c. Si quis, n. 27. de
Regul. 47
Regula de biennali tuetur Clericum secularem in pos-
sessione beneficij regularem, in c. Cum in magistrum, n.
10. de elect. 110
Regula de triennali an habeat locum contra decreta
Concilio Tridentini, in c. De multa, n. 48. & seq. usq;
ad n. 52. de pizhen. 148
Regula de annali an teneatur possessorem plurium benefi-
cium in compatibilium contra eum, qui contenta in
secunda parte illius non adimpleuit, ib. n. 52. & seq. usq;
in fin. 149
Regula de annali non aduertitur decretis Tridentini
Concilio prohibentibus pluralitatem beneficiorum, ib.
n. 52. 149
Regula de triennali inducta est in favorem possessoris, ib.
n. 54. 149
Et tribuit robur juri invalido, ib. n. 55. 149
Et tuetur possessorem quoad omnes, ib. n. 57. 149
Regula de annali inducta est in odium impetrantium,
& exquirentium lites, ib. n. 54. 149
Nullum jus tribuit possessori, sed tantum admittit ab im-
petrante, ib. n. 56. 149
Ne excludat omnes, sed solum impetrantem qui con-
tenta in regula non adim. p. 149. n. 58. p. 2. 149
Et illius beneficio uti potest Possessor excohabilis, ibid.
n. 59. 149
Regula non dicitur respectu aliorum membri, seu partis
intergrais, sed respectu totius corporis Religionis, in c.
In presentia, n. 13. de pizhen. 180
Regula Socii subd. quibus tribuitur, in c. Relatum, in
primo, n. 13. de Testam. 247
Regula omnis Religiois a Romani Pontificis auctoritate
vires sumit, in c. Cum ad Monasterium, n. 39. de
stat. Monach. 104
Regula Monachali, & Ecclesiasticis officiis nego-
tium simul deservit, in c. Quia nonnullis, n. 7. & 12. de
Magist. 204
Regula est in precepto, in c. Relatum, n. 4. Ne Clerici,
vd Monach. 408
Declaratur, ib. n. 5. 408

Regulares apostata, & eieci.

Regulares quam penitiose a Religione desistant, in c. Ad
Apostolicam, n. 60. de Regular. 235
Religiosi fugati, & eieci annuunt sunt reuocandi, &
cogendi ut ad Monasterium redeant, in c. Ne Religiosi,
n. 1. de Regul. 112
Prelati regulares non reuocantes ad ordinem quotannis
suos eieci, & fugatiuos mortaliter peccant, ibidem
n. 2. 112
Religiosi ab Ordine eieci etiam iustitermanet subditi
Prelatorum regularium, & votis ligati, ib. n. 6. 112
Conuersio secundum quam Prelati regulares non re-
uocant ad Monasterium suos eieci, & fugatiuos est
natura peccati, ib. n. 7. p. 2. 113
Abbas debet recolligere Monachum suum ne damnabili-
ter evagetur, & peccat, ib. n. 8. p. 2. 113
Religiosi eieci quando in ad cor non redeunt sunt in malo
satis, & tenentur suam reductionem procurare, licet
non requirantur, ib. n. 9. p. 2. 113
Papa non dispensat cum Religiosis iuste eieci ab ordi-
ne ut Missam celebrent in saculo, ib. n. 10. 113
Religiosus fugitivus quis dicatur, & quis eieci, ibid.
n. 11. 113
Apostata dicitur Religiosus eo ipso quod coit a Mona-
stero, & non est sub obedientia Prelati, ib. n. 14. 113
Prelati regulares etiam in mediata, ut Abbates, & Prio-
res locales tenentur quotannis reducere ad Monasterium
suos fugatiuos, & eieci, ib. n. 16. 113
Religiosi etiam iuste, & diffinitive eieci sunt annuunt
reuecandi, & cogendi ad Monasterium redire, & late-
rellitur contentis opinio, ib. n. 17. usque ad n. 36. 113
Prelati qui Religiosos ab Ordine iuste eieci, sunt
spoliatores, & in mora restituendi, sicut sunt, ibid.
n. 18. 113
Religiosi indebiti eieci impie a Prelatis regulatibus
desogantur alimenta, ib. n. 20. 114
Quomodo sint ad Ordinem recipiendi Religiosi eieci,
& fugatiui, & Regula contradiat ab n. 21. 114
Disciplina Monachi delinquentis in quibus gradibus
consulatur secundum regulam S. Benedicti, ib. n. 21. 114

Monachus expulsus secundum regulam S. Benedicti tri-
stretiam non recipitur tanquam incohabilis,
ib. n. 27. 114
Scandalum in recipiendis Religiosis eieciis qualiter
consideratur, ib. n. 26. 114
Religiosi fugatiui, & eieci ubi ex regula recipi non de-
bent, in quo loco sint ponendi, ib. n. 28. p. 2. 114
Regularibus libere eieci, & spoliati uolunt crimina
objici potest, sed ante omnia restituendum, ibidem
n. 29. 115
Regularibus poena regularibus quando imponatur, ib.
n. 30. 115
Regularibus perpetuo eieciis ab Ordine res iudicata non
satisfagatur, ib. n. 31. 115
Regulares etiam incohabiles ex decreto S. Congrega-
tionis Concilio edito sub Pio IV. prohibentur eieci
Monasterio, ib. n. 36. 115
Dispensatur an expediat eieci in odium confirmare,
ib. n. 36. & n. seq. usque in finem, pag. 115
Regularium incorrigibilium eieci de jure communi
permittitur a societate, & consorcio, non autem ab Or-
dine, ib. n. 37. 116
Regulares proprietatis an possit eieci Monasterio, ib.
n. 38. 116
Regularium incorrigibilium eieci quibus nominibus
proceditur esse necessaria, ib. n. 39. & 40. 116
Regula S. Augustini de eieci incohabilibus quali-
ter sit intelligenda, ib. n. 40. & 41. 116
Regulares incorrigibiles cur malitiae Monasterio eieci,
quam apostatare, ib. n. 41. & 42. 117
Regularium expulsio que damna Ecclesie, & religio-
nis affert, ib. n. 42. & 43. 117
Regula S. Benedicti, & S. Basilii de Monachis inco-
rrigibilibus ab Ordine eieci, ib. n. 43. & 44. 117
Regulares incorrigibiles diutino carcere intra claustra
carere quam sit grave Religiosis, ib. n. 44. 117
Expulsio causa gravissima est, & quibus committitur,
ib. n. 45. 118
De Expulsionem regularium ab Ordine quid sentiat S.
Thomas, & S. Bonaventura, ib. n. 46. pag. 118
Regulares incorrigibiles an expediat intra claustra coer-
cere, an verò e Monasterio expellere, ib. n. 46. 119
Congregationis Episcoporum, & regularium, & Con-
gregationis Concilio decreta, de regularibus ab Ordine
non eieciendis, ib. n. 51. 119
Regularium incohabilibus an expellat Monachos inco-
rrigibiles pariter, ib. n. 55. 119
Expulsio in prebent regularibus an sit faciendi se in-
obedientes, ut ad saculum reuertantur, n. 56. 119
Incohabilis quando quis censetur ad hoc ut expelli
possit a religione, ib. n. 50. 120
Generatim, & quibus adhibitis sit tribuenda facultas
eieciendi incohabiles, n. 60. 120
Coniudices in causa expulsiois a quo sint deputandi,
n. 61. 120
Regularibus eieciis, & qualis ratio prescribenda sit
vivendi in saculo, ib. n. 62. & 66. 120
Regulares incorrigibiles quando in carcere sint detin-
endi prius quam eieciantur ab Ordine, ib. n. 63. 120
Littere testimoniales eieciis non concedendae a Superi-
oribus regularibus, n. 64. 120
Eieci sunt perpetuo suspensi ab executione Ordinum,
ib. n. 67. 120
Dispensatio cum Religiosis eieciis an sit locorum Ordi-
nariis prohibenda, ib. n. 66. 120
Regulares delinquentes, an sint puniendi poena mem-
brum ad tempus, n. 67. 120
Carcer privatus in illiusmodi a Religiosis in qualibet
saculo iurata, n. 68. 121
Regulares iuste per sententiam diffinitivam eieci an sint
per Superiores quotannis reuocandi ut redeant ad reli-
gionem, n. 69. 121
Apostatas intra certum tempus ad religionem redeuntibus
an sit concedenda impunitas, ib. n. 71. 121
Regulares in Apostata ordinatus ad sacros sine dispen-
satione Papae non ministrant illis, in c. Consultationi,
n. 1. de Apostat. 246
Nec ad Superiores ascendit, ib. n. 4. 246
Quid in promotio ad minores, ib. n. 3. 246
Regulus Apostata post reconciliationem ordinari li-
be dispensatione remanet in ordine sic suscipere, ibid.
n. 2. 246
Regulares uolentes ad laxiorem Religionem licentiam
petita, & non obtenta non dicuntur proprie Apostata, & ut
ib. n. 15. & 16. cum duobus seq. 246

6 Regu-

Regularis in grass ad Ordinem laxiorem absque licen-
tia incidit in Apostasiam minorem, non autem majo-
rem, & indispensablem, ib. n. 18. pag. 243
Regularis eieci a laxiori Religione ad quam de sacro
transiit, non dicitur Apostata si per eum non sit quom-
minus redat ad primu Ordinem, ib. n. 21. 243
Prelati Regulares tenentur suos subditos ad laxio-
rem Ordinem absque legitima licentia transientes ad
Monasterium reuocare, ib. n. 22. pag. 243
Vide in vet. Apostata.
Eieci extra Religionem degentes sunt perpetuo suspen-
si ab exercitio Ordinum, in c. A nobis, il primo, n. 15.
de sac. excom. 252
Regulares quoad causas, & iudicia.
Regularibus a correctione Prelatorum suorum appella-
re non licet, in c. Ad nostram, n. 1. de appellat. 239
Venit Regularis appellatione inferiorum, qui a Con-
cilio Tridentino causis criminales, & matrimoniales
cognoscere prohibentur, in c. Accedentibus, n. 20. de
exco. Prelat. 14
Declaratur, ib. n. 46. & 40. 14
Regularis agens contra laicum an, & quando teneatur
sequi forum iudiciale, in c. Si Clericus, n. 44.
de for. comper. 69
Quibus concurrentibus possint petere iudices in eorum
causis civilibus a magistratu seculari, ib. n. 45. 69
Monachus sicut & Clericus appellare potest a correctio-
ne si fiat in forma iudicii, in c. Ad nostram, n. 12. de Ap-
pellat. 240
Regulares exculantur ab apicibus juris quoad extenuan-
dam delicti gravitatem, non quoad excludendum deli-
ctum in totum, in c. Sacro, n. 17. de sac. excom. 109
Causa inter regulares, & seculares live Clericos live la-
icos a quibus sint cognoscendae, in c. De Priore, num.
21. de Appellat. 243
Causa Prelatorum regularium Sedi Apostolicae im-
mediatè subiectorum cognoscere possunt Legati, &
Nunci Apostolici, quam Auditor Cameræ, & inter eos
est locus praeuentioni, ib. n. 22. 243
Causales etiam regulares pro debitis, & contractibus in
Causa iuris, & pro salario conuensi possunt coram Au-
ditore Cameræ, ib. n. 23. pag. 243
Causa inter Religiosos ab illorum Superioribus sunt ter-
minandae iuxta quantumcumque religiois instituta,
ib. n. 24. 244
Appellationes regularium.
Vide in vet. Appellatio ad quem, & in vet. Auditor
Cameræ
Congregatio Episcoporum, & regularium cognoscit
causas venientes inter diversas religiones, dummodo for-
man iudicium non requirant, ib. n. 20. 243
Vide in vet. Auditor Cameræ.
Inquisitio, que formatur contra regulares, quot habeat
specialia, in c. Qualiter, il secundo, n. 98. de Accu-
sar. 131
Ordo juris in inquisitione, que fit contra regulares, non
est ad unguem obseruandus quoad substantialia iudicii,
secus quoad veritatis probationem, ib. n. 99. 131
Exceptiones tot non recipiuntur contra regulares quot
contra seculares, ib. n. 101. 131
Regulares quoad ipsorum confessiones.
Regulares itinerantes confiteri non possunt Sacerdotibus
secularibus, nisi de suorum Superiorum licentiam in
c. Cui & plantae, n. 14. de privil. 44
Monachi siue sint in Monasterio, siue extra, tenentur se-
mel in mense confiteri, & quando sunt extra possunt
confiteri Prelatis, in quorum Parochia degunt, vel ali-
is Religiosis, vel Episcopo, ib. n. 36. 44
Nisi obtinet Constitutiones a Sede Apostolica confir-
mata, ib. n. 17. 44
Quid miltibus Hierosolymitanis.
Vide in vet. Militis.
Regulares quoad confessiones secularium.
& predicacionem.
Regulares habentes privilegium absolendi alienos Pa-
rochiarum in 5. libro Deeres.

rochianos an possint illos absolueri sine proprii Sacer-
dotis licentia, in c. Ne prodilationes, n. 9. & 23. de pos-
tulat. remiss. 140
Regulares possunt audire confessiones secularium et-
iam tempore Paschatis, in c. Omnis, n. 38. de penit. &
remiss. 130
Sine licentia Episcopi hodie nequeunt audire confi-
siones secularium, etiam Episcopus sine iusta causa li-
centiam d. negaverit, ib. n. 61. pag. 130
Possunt tamen sine Episcopi approbatione audire confi-
siones suorum subditorum Regularium, ib. n. 62. 132
Item secularium, qui sunt de familia, & conuictus com-
munitatis, non autem de uoluntate in eorum Monaste-
riis, ib. n. 63. 132
In locis subiectis utramque jurisdictionem exercent,
sicut non subfunt Episcopo in concensibus cura-
rum animarum, ita nec subfunt eidem quoad examen pro
confessionibus ad dicend. ib. n. 77. 132
Regulares ab Episcopo approbati cum facultate absol-
vendi a casibus illi reservatis an possint absolueri con-
fessiones ex aliena diocesi reservatis in dicit. si peni-
tentium dumtaxat, ib. num. 78. & seq. usque in fi-
nem. 132
Possunt in Diocesi in qua sunt approbati audire confi-
siones praeuentionem etiam alterius diocesis, ib. idem
n. 79. 132
Regulares adientes confessiones personarum secularium
sine Episcopi exco. & approbatione, in vim
Concilio Tridentini non ab Episcopo, sed a suis Superi-
oribus Regularibus sunt puniendi, in c. Cum Capella,
n. 22. de Privileg. 60
Regulares possunt secularium confessiones audire abs-
que Episcopi licentia quoties Episcopus cum exco. ab-
scoluerit, in c. Nonnulli, n. 12. de script. 233
Contra in ib. n. 41. 233
Regulares semel ab Episcopo approbati ad Confessiones
personarum secularium audiendas an, & quando pos-
sint iterum examinari, & reprobari, in c. Grave, n. 50.
de Offic. Ordinari. 484
Angelopolitani Episcopi in Indijs Occidentibus cum
solerate Jesu contrauersa super confessionibus, praedi-
catione, & Confessorum, jurisdictione referat,
in c. Sane, il secundo, n. 18. & 41. de Offic. & potest. Juri-
dic. Deleg. 192
Examiniatur, ib. n. 19. seqq. usque ad n. 40. 191
Decidit in Congregatione ad hoc deputata, & decisio
a Sanctissimo confirmatur, ib. n. 40. & seq. usque in
finem. 191
Societatis IESU, & aliorum Ordinum Regularium au-
dient non possunt confessiones personarum secularium
sine approbatione Episcopi diocesis, ib. n. 23. 42,
54. & 55. 192
Nec predicare in Ecclesijs sui Ordinis non petita Ep-
iscopi benedictione, nec in alijs Ecclesijs sine eius licen-
tia, nec in Ecclesijs etiam sui Ordinis ipso contradicente,
ib. n. 23. 392
Vide in vet. Monachus quoad Confessiones secularium.
Non tamen possunt ab Episcopo prohiberi per censuras,
& alias poenas, nec si contrafecerint, in vim Concilio
non ab Episcopo, sed a suis Superioribus sunt puniendi,
ib. n. 25. 392
Secus ex Bulla Gregorii XV. ib. n. 27. 43. & 55. 392
Confessoris omnibus minus Conuictus Episcopus, si-
mul adimere non potest facultatem audiendi confi-
siones secularium, Sacra Congregatione inconsulta, ibid.
n. 28. 392
Quod locum non habet in Episcopis Indiarum quibus
tamen ab hac generali suspensione abstinendum, nisi
gravissima subsistente causa, ib. n. 29. & 4. 392
Confessoris Regularis liberè à se proprio examine ap-
probato Episcopo suscipere non potest sine nova
causa, & quoad confessiones penitente, ibid. num. 30.
& 61. 393
Regularibus etiam Societatis IESU, qui non docent fa-
cilitate approbationem, seu licentiam Episcopi pro
confessionibus audiendis, & ubi Dei predicacione,
potest Episcopus per c. alius Decretum, ut ab his ab-
stineant, ib. n. 44. 394
Non tamen in vim Concilio Tridentini, sed in vim Bul-
lae Gregorii XV. ib. n. 61. 394
Nec ob eam causam licet Regularibus quasi a manifestis
injuris ad Confessores currere, ib. n. 45. 394
Regulares etiam Societatis IESU in una diocesi appro-
bati ad confessiones personarum secularium audiendas,

non possunt audire in alia diececi sine approbatione Episcopi Diocesani, ib. n. 54. 392

Regulares audientes confessiones secularium vel predicantibus sine licentia Episcopi, &c. potest Episcopus administrationem Sacramenti Penitentiae, & predicationem interdicare, ib. n. 55. pag. 395

Societas IESU Religiosi familiaribus dependentibus in eorum officinis, & domibus secularibus Sacramenta hic enumerata administrare non possunt, &c. ibidem n. 62. 395

Constitutio Pii V. super administratione Sacramentorum in Indis non est revocata, sed non suffragatur, nisi in locis ubi non sunt Parochi, ib. n. 66. 396

In Regularibus inobedientes in confessionibus audiendis, & predicatione verbi Dei potest Episcopus per censuras procedere, non in vim Concilii Tridentini, sed in vim Bullae Gregorii XV. ib. n. 67. 396

Licentia audiendi confessiones, & predicandi potest Episcopus concedere etiam per litteras missivas, vel ceteris, ib. n. 68. 396

Regulares predicantes absque licentia, vel benedictione Episcopi, aut Episcopo contradicente, in vim Concilii non ab Episcopo, sed a suis Superioribus Regularibus sunt puniendi, in c. Cum Capella, num. 21. de privileg. 60

Regulares lemel ab Episcopo approbati ad confessiones peccatorum secularium audiendas, & quando possint iterum examinari, & reprobari, remissive, in c. Acceptus, n. 49. de ar. & qual. 278

Vide in ver. *Predicatio, Monachus quoad predicationem, Monachus quoad Confessiones, Cr. Confessor.*

Regulares quoad Conseruatores.

Regulares conuenerunt debent laicum coram Iudice seculari, non autem coram suis Conseruatoribus, nisi hoc habeant ex indulto Sedis Apostolicae, in c. Si Clementis, n. 22. de For. compet. pag. 66

An liceat Regularibus in eorum causis civilibus petere Iudices, vel conseruatores a Magistratu seculari, ibid. n. 18. 68

Regularium objecta ad Constitutionem Clementis VIII. de Conseruatoribus, ib. n. 41. 69

Regulares quibus concurrentibus possint petere Iudices in eorum causis a Magistratu seculari, ib. n. 45. 69

Conseruatoribus ab Officio suspensis, coram quo Regularis conuenerit debeat, ib. n. 51. 70

Regularis loca in quibus censentur excepta a Concilio Tridentino in materia Conseruatorum, ib. n. 54. 71

Vide in ver. *Conseruator.*

Conseruatores Regularium an possint procedere per censuras contra Episcopos, & alios Superiores, in c. Saue, et secundo, n. 17. 37. de Offic. & potest. Iud. delegat. 391

Conseruatores dicuntur contra notorias iniurias seruatores, ib. n. 26. 392

In Conseruatores an eligi possit Prior Conuentualis, ib. n. 32. & seq. 393

Prior Conuentualis dicitur habere dignitatem in Ecclesia Collegiata, ib. n. 33. 393

Distinctione Ordinis Praedicatorum nullam habent dignitatem Ecclesiasticam, nec possunt esse conseruatores, ib. n. 34. 393

Conseruatores ultra unam dietam aliquos a fine diocesani corum trahere non possunt, ib. n. 35. 393

Et privilegium de tribus dietis quod habet Societas IESU a Gregorio XIII. sublatum est per Constitutionem Gregorii XV. ib. n. 36. 393

Conseruatores in censuris contra Episcopos ferendis deferre debent dignitati Pontificali, nec incipere ab excommunicatione, ib. n. 38. 393

Si rancina incipiant excommunicatio tenet, sed ipsi male faciunt, ib. n. 39. 393

Conseruatores eligere non licet ex eo quod Episcopus in iuramento obsecrati fuerit alicuius diececi Concilii Tridentini in illis casibus, in quibus exempti subiiciuntur iurisdictioni, & correctioni Episcopi, ib. n. 42. 394

Idem si Episcopus in praedictis casibus contra Regulares procedat iuris ordine seruate, ib. n. 43. 394

Constitutio Gregorii XV. de Conseruatoribus reque afficit Religiosos Societatis IESU, atque aliorum Ordinum, eorumque privilegia ad illius terminos sunt retracta, ib. n. 50. 394

Regulares in causis civilibus coram Ordinario loci sunt conuenerendi, si Conseruatores infra tempus praescriptum in Constitutione Gregorii XV. non elegerint, & ibidem n. 51. 395

Regulares in causis etiam suis Conseruatoribus non tenentur cavere de iudicio illi, & iudicentur ibi eorum, ib. n. 52. 395

Ad Conseruatores recurrere non licet si Episcopi coram Iudice competente iura si ecclesiarum, suam producant, & immo de iuris regularium acquisitiones tractent, & modis referant, ib. n. 53. 395

Conseruatores tenentur exercitium suae iurisdictionis excludere suae electionis documentum coram Ordinario sub pena nullitatis actuum, ib. n. 58. 395

Societas IESU privilegium eligendi Conseruatores an suffragetur ubi non sunt Iudices Synodales, ib. n. 69. 399

Conseruatores societatis IESU possunt compellere Vicarios Generales Episcoporum a manifestis iniuriis, & violentiis etiam censuris, & poenis Ecclesiasticis, ibid. n. 70. 394

Regulares quoad curam animarum.

Regulares, & seculares exempti curam animarum exercent in concenentibus eorum substant Episcopi iurisdictioni, in c. Cum Capella, n. 17. de privileg. 46

Regulares curam animarum non exercent, sed aliquod sacramentum administrant, ex Concilio Tridentino non sub iurisdictione Episcopi, ib. n. 19. 46

Regulares quibus concessa est Parochialis iurisdictionem cog. possunt ab Episcopo ad constituendam Capellam extra civitatem, eoque iurisdictionem per se ipsos, vel Capellanum amovibilem, in c. Ad audientiam, al primo, n. 21. de Eccles. adsc. 358

Ecclesias Regulares ob Sacramentorum necessitatem non possunt Episcopi in parochialis erigere, ibidem n. 24. 360

Regulares ad alios Ordines translati etiam si Canonici regulares, sicut ex Concilio Tridentino, prohibentur institui in Parochialibus Ecclesiis, in c. Quod Dei timorem, n. 15. de Rat. Monach. 137

Regulares quorumcumque Ordinum praesertim non possunt curam animarum peccatorum secularium sine dispensatione Apostolica, quae non conceditur nisi instante Episcopo pro necessitate, vel utilitate Ecclesiae, ibid. n. 17. 137

Vide in ver. Monachus quoad curam animarum, & in ver. Monasterium curatum.

Regulares quoad Dignitates, officia & beneficia.

Regularis eligi non potest ad Praelaturam, seu administrationem suam, vel alienam religionis nisi sit expresse professus, alias irrita est electio, in c. Cum causam, n. 4. & 7. de elect. 77

Vide in ver. *Monachus quoad electionem.*

Regularis an possit fieri Canonicus in Ecclesia seculari, ib. n. 16. 78

Regulares non graduati an possint eligi in examinatos Synodales existentibus graduatis, in c. Inter ceteras, n. 50. de de iur. 201

Regulares deputati non possunt iudices synodales aut Conseruatores nisi habeant qualitates requisitas, ib. n. 51. 202

Regularis datus executor ad distribuendum non dicitur habere hanc auctoritatem administrationem, in c. Monachum, n. 27. de stat. Monach. 167

ut Regularis habeat beneficium ad nutum amovibile titulum non tepugnatur voto paupertatis, nec Concilio Tridentino ib. n. 41. 169

Regulares ad alios Ordines translati etiam si Canonici regulares sicut ex Concilio Tridentino prohibentur institui in Parochialibus, in c. Quod Dei timorem, n. 15. de stat. Monach. 137

Obtinere non possunt Praebendas in Collegiata Canonico regularium secularium, nec beneficia secularia etiam dispensatione Episcopi, ib. n. 18. pag. 137

Regulares pro dignitatibus obvenendis debent aut esse Sacerdotes, aut tali aetate, ut infra annum ad Sacerdotium promovendi valeant, in c. Ad auras, n. 20. de iur. pot. ordinar. 187

Regularis ad Cathedralam assumendus a quibus habere debeat Residuum an sit idoneus ad alios docendos, in c. Nisi cum padem, n. 69. de iur. 159

Beneficiati regulares, & seculares requiruntur quoad postulatam dispensationem fructus beneficiorum, in cap. Ad audientiam, n. 18. de Cl. non resid. 77

Regulares quoad dignitates, & officia, quae habent in titulum

titulum non comprehenduntur, in Decreto Concilii Tridentini, c. 2. sess. 25. de Regul. ib. n. 6. ib. n. 23. 71

Religiosus potest episcopari, sed Episcopus non potest monachari, in c. Licet, n. 18. de Regul. pag. 84

Regularis an possit fieri Canonicus in Ecclesia seculari, in c. Cum causam, n. 16. de Elect. 78

Vide in ver. *Monachus quoad officium, vel beneficium.*

Regulares quoad Eleemosynas.

Regulares mendicantes non sunt permittendi quzerere eleemosynas per alios, quam per suos Ordines fratres, in c. Tuam, n. 1. de privileg. 49

Eleemosynam tempore egestatis potest facere Monachus de bonis Monasterii, etiam sine licentia Praelati, in c. Quae in Ecclesiarum, n. 9. de Constitut. 133

Si necessitas sit extrema, alias secus, ib. n. 10. pag. 133

Vide in ver. *Eleemosyna.*

Regulares quoad, Eucharistiam Extremam, Pochonem, & Matrimonium.

Regulares possunt ministrare Eucharistiam intra Dominicam Palmarum, & Dominicam in Albis: sed communicantes non satisfaciunt precepto Ecclesiae, in c. Omnis, n. 22. de poenit. & remis. 129

Regulares ministrantes Laicis, aut Clericis Extremam unctionem, Eucharistiam, vel Matrimonium sine Parochi licentia sunt excommunicati, ib. n. 68. 131

Regulares ministrantes laicis sacramenta Extremae unctionis, Eucharistiae, vel Matrimonii absque Parochi licentia an sint excommunicati, in c. Cum Capella, n. 26. de privileg. 61

Regulares quoad executionem testamentorum.

Regulares, cuius testamento commissa est distributio annui redditus, secundam mentem testatoris effectus committam an si executor, vel legatarius, ita ut Monasterium possit dictum redditum sibi vendicare, in c. Tua nobis, n. 20. & seq. ad n. 36. de Testam. 350

Et an cog. possit secretam mentem testatoris revelare, ib. n. 36. & seq. usque ad n. 50. 350

Et an et revelari haec sit habenda, ib. n. 50. pag. 350

Et quae reculant an sint iterum eundem executoris officium, ib. n. 51. 350

Et quomodo tunc exequendum, ib. n. 52. 350

Regularis executor, & legatarius sustinet vices duarum personarum, in c. Joannes, n. 13. de Testam. 355

Regularis quem testator constituit executorem ad annuum redditum distribuendum cum facultate aliquid sibi applicandi, an obstat Concilio Tridentino, c. 2. sess. 25. de regulat. in c. Joannes, n. 12. de Testam. 355

Monachus executor potest a Superiore privati facultate exequendi, si voluntatem testatoris revelare noluerit, in c. Tua nobis, n. 22. de Testam. pag. 353

Regulares quoad exemptionem.

Regulares privilegium Apostolicis sine licentia Papae revocari non possunt, in c. Quod super his, num. 17. de major. & obed. 497

Exempti sunt a iurisdictione Episcopi etiam ratione, contractus, vel delicti, ib. n. 20. pag. 497

Tanquam specialiter exempti a iurisdictione Ordinarii non comprehenduntur, in c. Volentes, de privileg. lib. 6. nec in c. 14. sess. 7. Concilii Tridentini, ib. n. 20. 497

Privilegia Regularium in casibus non exceptis praerogantur a Concilio Tridentino, ib. n. 23. & seq. 498

Et ab Episcopi in violabiliter custodiri debent, ibidem n. 24. 499

Regulares sunt Coadjutores Episcoporum in iis, quae ad salutem pertinent animarum, ib. n. 29. 500

Regulares sub iurisdictione in casibus infra scriptis, vide licet cum delinquant in administratione alicuius Sacramenti, in c. Graue, n. 37. de Offic. Ordinar. 483

Cum delinquant circa personas, claustrum, & administrationem Monasterium Monialium, ib. n. 18. 482

Quoad praesidium electioni Albanense, & quoad Confessiones Monialium, & bonorum administrationem, ib. n. 39. 482

Cum evulgant libros non servati formam Concilii Tridentini, ib. n. 40. 482

Quoad electionem Sacrae scripturae, ib. n. 41. pag. 482

Cum praedictis sine licentia Episcopi, vel benedictione, aut eo contradicente, ib. n. 42. 482

Cum praedicant errores, & scandala, & quoad fidei professionem, ib. n. 43. 483

Quoad Conseruatores, ib. n. 44. 483

Quoad Indigentias, & Eleemosynas, ib. n. 45. 483

Quoad celebrationem Missarum, ib. n. 46. pag. 483

Cum admittunt bona Confraternitatum, vel Hospitium

Regularum in 5. libri Decret.

talium ib. n. 47. 483

Quoad Visitationem Confraternitatum in Ecclesiis Regularium, ib. n. 48. 483

Quoad interdicta, & Ordines, ib. n. 49. 484

Cum audiunt Confessiones sine Episcopi licentia, aut ea expirata, vel revocata, an, & quando semel approbati ad Confessiones reprobari possint, ib. n. 50. 484

Quoad accessum ad synodum Diocesanam, ib. n. 51. 485

Quoad praesentiam numeri Monialium, ib. n. 52. 485

Quoad electionem Monasteriorum utriusque sexus, & qua auctoritate, & quibus conditionibus Monasteria sunt erigenda, ib. n. 53. 485

Cum reperti fuerint extra Conventus sine mandato suorum Superiorum, ib. n. 54. 485

Cum studiorum causa absentes in Conventibus non habitant, n. 55. 485

Quoad claustrum monasteriorum Monialium, n. numero 56. 485

Quoad licentiam Monialium excedendi Monasterium, n. 57. 486

Quoad licentiam impediendi monasteria Monialium, n. 58. 486

Quoad licentias accedendi ad colloquia cum Monialibus, n. 59. 486

Quoad jus educendi Abbatissam pro institutione alterius Monasterii, ib. n. 60. 487

Quoad obligationem Confessionis extraordinariae pro Monialibus, n. 61. 487

Cum se in Congregationem redigere repleverunt, numero 62. 487

Quoad in monasteria Monialium Sede Apostolica immixtae subjecta, n. 63. 487

Quoad Vicarios perpetuos in parochialibus monasteriis unitis, & amovibiles in monasteriis Curatis, ibidem n. 64. 487

Quoad publicationem Censurarum Episcopali, ib. n. 65. 487

Quoad dies festos ab Episcopo indictos, & quid quoad ritus, & conciones, n. 66. 488

Quoad controversias de praecedentia, n. 67. 488

Cum delinquant extra Claustra notorie, & cum scandalo, n. 69. 488

Quoad Novitiorum renunciaciones, ib. n. 70. 488

Quoad explorationem puellarum Deo dedicandarum, n. 71. 488

Quoad iudicium nullitatis professionis, n. 72. 488

Quoad executionem decretorum sess. 5. de Regular. ib. n. 73. 488

Quoad quarum funeralium, n. 74. 488

Cum ob notoriam delictum sine excommunicatione, cum impediunt Episcopum in exercitio iurisdictionis, ibid. n. 76. 488

Quoad expositionem sacramenti Eucharistiae, ibidem n. 77. 489

Cum in monasteriis post hac recipiendis acta non inhabitant duodecim Religiosis, ib. n. 78. pag. 489

Cum morerant autem, vel arguerant in Italia adulterrant, ib. n. 79. 489

In Conventibus suppressis, ac postea restituis donec habuerint redditus pro duodecim Religiosis, ibidem n. 81. 489

In Conventibus in quibus non alitur sex Religiosi, ib. n. 82. 489

Regulares in locis sibi subiectis utramque iurisdictionem exercent sicut non substant Episcopum concenentibus curam animarum, ita nec substant eundem concenentibus pro confessionibus audiendis, in c. Omnis, n. 27. de poenit. & remis. 132

Regulares omnes, qui vel Capituli generalibus non instituantur, vel curam animarum exercent, cog. possint ab Episcopo etiam sub pena excommunicationis veni-tere ad synodum, & illius decreto obviare, in c. Quod super his, n. 3. de major. & obed. 496

Notorie, & cum scandalo extra claustra delinquentes quoad ab Episcopo puniri possunt, ib. n. 21. 498

Regentes extra claustra si delinquant, puniri possunt ab Episcopo in adu Visitationis tantum, ib. n. 23. 498

Regulares an ratione delicti communi, seu contractus communicatione Episcopi ed. et proposita, in c. Tuam, n. 2. n. 10. usque in fin. de privil. 50

Tempore regularium comprehenditur, in c. Volentes, de privileg. lib. 6. ib. n. 11. 50

Regulares quorumcumque Ordinum tam mendicantium, quam non mendicantium suffulti sunt specialibus privi-

privilegia exemptionis a jurisdictione Ordinariorum... Regularis extra claustra degentes non subfunt Episcopo... Regularis in sacro admittitur ad Collegium Doctorum... Regularis in claustra degentes in causis mercedum...

Regularis quoad Ieiunium. Regularis quoad Missas. Regularis quoad Mensuras. Regularis quoad negotia secularia. Regularis quoad Obsequia. Regularis quoad Ordines & Dimissiones. Regularis quoad Novitios. Regularis quoad loca, vel Monasteria. Regularis quoad nullitatem professionis.

quoniam deducere non poterunt, habent remedium... Regularis praevidens se per vim, & metum... Regularis Praelati volentes aliquem a religione expellere... Regularis Praelati ex Concilio Meldenfi prohibentur...

Regularis quoad reformationem.

1 Regulari nefas est relaxari Summo Pontifici reformationem indicenti... 2 Regularis intrantes religionem collapsam non excusantur a mortali culpa si regulam, quam professi sunt... 3 Regularis tenentur vitam institueri, & reformari ad praescriptum regulae...

INDEX RERVM,

2 Prælatorum regulæ appellacione, qui intelliguntur, in c. Ad autem, n. 3. de tempore, ordinat. pag. 184

Regulares quoad successiones feudales.

- 1 Regularis ex ordine fratrum Prædicatorum ad Episcopatum assumptus an succedat in feudo aperto postquam fuit consecratus Episcopus latissime dicitur, in c. Tuz in Ecclesiis, a. n. 108. de Constitut. 136
2 Feuda secundum Canones possunt habere Clerici, Religiosi, & Episcopi, ib. n. 58. 136
3 Vallus si fiat Clericus, vel Monachus in feudo non succedit, & si quod habet perdit, ib. n. 59. 136
4 Declaratur, ib. n. 61. & seq. usque ad n. 66 pag. 136
5 Feudum ita demum transit in monasterium si tale requirit servitium, quod a Religioso vasallo, vel monasterio possit honeste per se, vel per alium explicari: alias licet, ib. n. 60. & seq. usque ad n. 66. & n. 79. usque ad n. 105. 136
6 Declaratur, ib. n. 105. 136
7 Feudalia iura in exclusione Regularium a successione feudi solummodo contemplantur eorum inhabilitatem ad servendum, ib. n. 63. pag. 137
8 Feudum, si ve fuerit apertum ante, si ve post professionem vasalli, transit in monasterium si servitia possit honeste a Monacho, vel monasterio per se vel per alium exhiberi, ib. n. 64. 137
9 Homagium, & Sacramentum fidelitatis honeste a Religioso Vasallo præstari potest per seipsum, ib. n. 71. 138

Vide in vet. Feudum quoad iuramentum fidelitatis.

- 1 Feudum regularis ad Episcopatum assumpti transit in Ecclesiam si servitium honeste præstari possit per se vel per substitutum, ib. n. 81. & seq. usque ad n. 108. 138
2 Monachus factus Comes per Papam succedit in feudo aperto postquam factus est Comes, ib. n. 81. 138
3 Feudum proveniens ab Ecclesia Romana est Ecclesiasticum, & iura feudalia excludunt a successione feudi Clericos, & Monachos, ad illud non extenduntur, ib. n. 102. & 103. 140
4 Religiosus, & Episcopus si fiat Vasallus Ecclesie Romanæ, non desinit esse miles Christi, ib. n. 104. 140
5 Feudum apertum Religioso ad Episcopatum assumptum transit in Cathedrali Ecclesia quoad commoditatem domini unius duntaxat vite naturali ipsius Episcopi, ib. n. 105. & 107. 140
6 Feudalia iura, quæ ex sui natura non transunt nisi ad hæredes sanguinis, ut Regnum, Ducatus, & Baronia, non transunt in monasterium, vel Ecclesiam, sed remanent generi, ib. n. 106. 140
7 Declaratur, ib. n. 107. 140
8 Monasterium an succedat in feudo, in c. In presentia, n. 68. de Probat. 174

Regulares quoad transitum, ad aliud Monasterium, vel Ordinem.

- 5 Regularium personæ totius Conventus an possint ad strictiorem Ordinem se transferre, licentiâ petita, licet non obtenta, in c. Reolentes, n. 17. 24. & seq. de stat. Monachor. 178
6 Translatiorem unius Conventus ad alium fieri posse licentiâ Ordinarii, qui Authores sentent, ib. n. 23. 179
7 Transitus ad strictiorem religionem cur facilius permittitur singulis personis, quam Conventui, vel Ordini, ib. n. 28. 180
8 Concilium Lugdunense de transitu totius Conventus, vel Ordinis an habeat locum in Ordinibus non revocatis, ib. n. 35. 180
9 Regularis translatus a religione fratrum Minorum ad tertium Ordinem S. Francisci recuperat jus succedendi in bonis sibi post translationem delatis, ib. n. 39. 181
10 Subiiciuntur regulares Superioribus illius religionis, ad quam canonicè sunt translati, n. 40. 181
11 Regularis non cogitur invitatus ad strictiorem religionem transire, nisi propter demerita, ib. n. 52. 184
12 Regularis de licentiâ Sedis Apostolicæ ad laxiorem religionem eisdem Ordinariis tenentibus, an per alium annum in probatione stare, atque iterum proficere teneatur, in c. Ad Apostolicam, n. 34. & seq. usque in fine, de regulat. 73
13 Duobus modis transiri potest regularis ab uno ab alio monasterium, ib. n. 35. 73
14 Regularis translatus de strictiori ad laxiorem eiusdem Ordinis ex consuetudine illicitè admittitur ad officia, & dignitates secundæ religionis, ib. n. 47. & 63. 75
15 Translatio regularium canonicè fieri debet, ib. n. 54. 75

- 6 Regularis transiens ad strictiorem religionem licentiâ petita, licet non obtenta non peccat, in c. Consultatorio, n. 9 de Apostat. 247
7 Regularis canonicè translatus ad strictiorem religionem non potest redire ad primum Ordinem absque licentiâ Papæ, ib. n. 10. 247
8 Regularis transiens ad alium Ordinem sine legitima licentiâ non potest ibi promovet sine dispensatione Superioris, regularis si transiit sine publicis quod si occultis, nulla eget dispensatione, ib. n. 11. 247
9 Regularis transiens ad laxiorem religionem licentiâ petita, sed non obtenta, peccat mortaliter, ib. n. 15. 247
10 Sed non dicitur proprie Apostata, & cur, ib. n. 14. & 16. cum duob. seqq. 247
11 Regularis ad alium Ordinem translatus nihil habet commune cum primo, in cap. In presentia, n. 72. de probat. 175
12 Et desinit esse filius monasterii, ib. n. 71. 175
13 Et regularis secundum instituta Ordinis, ad quem transiit, ib. n. 74. 175
14 Regularis sua culpa translatus a religione incapaci ad capacem non recuperat jus succedendi, ib. n. 71. 175
15 Regularis translatus ad religionem capacem non succedit in hæreditate sibi delata ante translationem, atque agnita per venientes ab intestato, ib. n. 76. 175
16 Et quod si non duntaxat sit agnita, ib. n. 77. 175
17 Regularis zelo sanctioris vite ad strictiorem Ordinem transire potest licentiâ petita, licet non obtenta, etiam si prima religio super hoc sit privilegiata, in c. Licet, n. 1. & 11. de Regular. 82
18 Declaratur, ib. n. 22. & 23. 82
19 Privilegium aliquibus religionibus concessum de non transendo ad strictiorem, intelligitur de transitu indifferente, ib. n. 22. & 23. 82
20 Vide in vet. Monachus quoad transitum.
21 Religiosi manere debent in ea vocatione qua vocati sunt, in c. Licet, n. 6. de Regular. 83
22 Nec transire debent ad aliam religionem sine magna necessitate, vel utilitate causa, ib. n. 7. 83
23 Manereque debet in sua vocatione, nisi in effectu Spiritus Sancti ad perfectionem vitam inducatur, ibid. numero 10. 84
24 Regularis petita, licet non obtenta licentiâ transiit ad strictiorem religionem, auctoritate propria, vel potius Spiritus Sancti, & sicure divini naturalis, ib. n. 7. & seq. & n. 39. 84
25 Prælator regularis sine iusta causa denegans licentiâ subdito transiendi ad strictiorem religionem mortaliter peccat, ib. n. 15. 84
26 Regularis, ut transire possit ad strictiorem religionem, licentiâ petita, licet non obtenta, requiritur primò, ut secunda religio sit strictior quoad actuale observantiam, ib. n. 19. & 20. 84
27 Secundò, ut prima religio non sit super hoc specialiter privilegiata, ib. n. 22. 84
28 Tertio, ut transitus non redundet in iacturam, vel iniuriam primæ religionis, ib. n. 24. & seq. usque ad n. 30. & n. 45. 84
29 Quarto, ut transiens non moveatur ex temeritate, vel levitate, sed zelo sanctioris vite, ib. n. 30. 84
30 Et quomodo de huiusmodi zelo constare debeat, ibidem numero 31. 84
31 Et quid si de hoc probabiliter dubitetur, ib. n. 32. 84
32 Et quando dicitur probabiliter dubitari, ibidem numero 33. & 35. 84
33 Quintò, ut licentiâ petat à suo Prælate immediato, ib. n. 36. 84
34 Et an debeat eam petere etiam à Conventu, ib. n. 37. & seq. 84
35 Sextò, ut sit tacite, vel expresse professus, ibidem numero 40. 84
36 Septimò, ut sit subditus, non autem Prælati, ibidem numero 41. 84
37 Octavò, ut licentiâ petat ante transitum, ibidem numero 44. 84
38 Novò, ut eam petat cum humilitate, & puritate, ibid. n. 45. 84
39 Decimò, ut causam sui transitus assignet Prælate suo, ib. n. 46. 84
40 Undecimò, ut debito tempore expectet responsum, ib. n. 47. 84
41 Et quid si Prælati non respondeat, aut non probabiliter, ib. n. 48. 84
42 Duodecimò, ut constet Prælate secundam religionem paratam esse illum recipere, ad quam rectè se transiit, ib. n. 49. 84

5 Decim

INDEX RERVM,

- 1 Decimò, ut veniat cum literis dimissivis Prælati sui, ib. n. 50. 84
2 Quod si veniat sine dictis literis, quid facere debeat Prælati secunde religionis, ib. n. 51. pag. 84
3 Regularis potest transire a religione, in qua remissius vivitur, ad minorum religionem inclius observatam, sed eam dubitari an secunda Religio sit strictior, spectatis iudicium circumscribendum, ib. n. 51. 84
4 Privilegio Cisterciensium & Dominici JESU ac illorum professi transire possunt ad strictiorem religionem sine licentiâ Superioris obtenta, non gaudent alioque licentiâ per communicationem, ib. n. 52. Sed si Superior licentiâ pertinaciter denegaret, recurrendum esset ad primum Superiorum, ib. n. 51. 84
5 Regularis qui ad strictiorem transiit, revocari potest à prior Ecclesie committere laqueus, ib. n. 53. 85
6 Et hoc per viam juris communis si tenet transire, vel per viam restitutionis, si non tenet, ibidem d. numero 25. 85
7 Regularis petita licentiâ præsumitur bono zelo ad strictiorem Religionem transire, ib. n. 51. pag. 85
8 Quod si de hoc dubitetur, recurrendum est ad Superiorum, ad quem subditus appellatur si gravaretur, & requiritur eius licentiâ petita, & obtenta, ib. n. 51. 85
9 Regularis quibus conceptus sepe apprehendatur tan fuisse ad strictiorem Ordinem ex causa temeritatis, seu levitatis, ib. n. 53. 85
10 Canonice Regularis qui non potest vivere sine carnibus, dicitur transire ad Monachos ex temeritate, ibid. n. 54. 86
11 Regularis transiens ad strictiorem ordinem non alienatur, sed in melius commutatur auctoritate Superioris, ib. n. 59. 86
12 Novitius potest ad aliam Religionem transire sine Superioris licentiâ, ib. n. 40. 86
13 Prælati non possunt ad strictiorem Religionem transire petita, licet non obtenta Superioris licentiâ, ibidem n. 41. 86
14 Et quid si sit Papæ immediatè subiectus, ib. n. 43. 87
15 Regularis an possit transire ad strictiorem si petita licentiâ Prælati non respondeat, aut non probabiliter, vel sine causa licentiâ denegat, ib. n. 48. 87
16 Regularis descendens à Monasterio, ut transiat ad strictiorem Religionem anrequam constet eam paratam esse illum recipere, fugiendus est, & apostata, ib. n. 49. 87
17 Transiit ad strictiorem ordinem non petita licentiâ an sit iustus, ita ut regularis ad primum ordinem revocari possit, ib. n. 52. & seq. usque ad n. 60. 87
18 Quid si transiit ex temeritate, seu levitate, ib. n. 53. 87
19 Et quid si zelo melioris fugis, ib. n. 54. 88
20 Licentiâ transiendi ad strictiorem ordinem peti debet à Monacho ex honestate, non autem ex necessitate, ib. n. 55. 88
21 Contractum ib. n. 59. 88
22 Regularis transiens ad strictiorem non petita licentiâ præsumitur motus ex animi levitate, n. 57. 88
23 Religio tota, seu domus Religiosa an possit se ad strictiorem Religionem transire, ib. n. 62. pag. 89
24 Monialis quoad transitum ad illud Monasterium, Vide in vet. Moniales.

5 Decim

- 1 Sed è converso ex Ordine Prædicatorum ad alios transire non licet, nisi in illo fuerit remissa Religio, ibidem n. 14. 39
2 Contractum, ib. n. 57. & 78. 39
3 Canonice transire a religione, in qua remissius vivitur, ad minorum religionem inclius observatam, sed eam dubitari an secunda Religio sit strictior, spectatis iudicium circumscribendum, ib. n. 51. 84
4 Privilegio Cisterciensium & Dominici JESU ac illorum professi transire possunt ad strictiorem religionem sine licentiâ Superioris obtenta, non gaudent alioque licentiâ per communicationem, ib. n. 52. Sed si Superior licentiâ pertinaciter denegaret, recurrendum esset ad primum Superiorum, ib. n. 51. 84
5 Regularis qui ad strictiorem transiit, revocari potest à prior Ecclesie committere laqueus, ib. n. 53. 85
6 Et hoc per viam juris communis si tenet transire, vel per viam restitutionis, si non tenet, ibidem d. numero 25. 85
7 Regularis petita licentiâ præsumitur bono zelo ad strictiorem Religionem transire, ib. n. 51. pag. 85
8 Quod si de hoc dubitetur, recurrendum est ad Superiorum, ad quem subditus appellatur si gravaretur, & requiritur eius licentiâ petita, & obtenta, ib. n. 51. 85
9 Regularis quibus conceptus sepe apprehendatur tan fuisse ad strictiorem Ordinem ex causa temeritatis, seu levitatis, ib. n. 53. 85
10 Canonice Regularis qui non potest vivere sine carnibus, dicitur transire ad Monachos ex temeritate, ibid. n. 54. 86
11 Regularis transiens ad strictiorem ordinem non alienatur, sed in melius commutatur auctoritate Superioris, ib. n. 59. 86
12 Novitius potest ad aliam Religionem transire sine Superioris licentiâ, ib. n. 40. 86
13 Prælati non possunt ad strictiorem Religionem transire petita, licet non obtenta Superioris licentiâ, ibidem n. 41. 86
14 Et quid si sit Papæ immediatè subiectus, ib. n. 43. 87
15 Regularis an possit transire ad strictiorem si petita licentiâ Prælati non respondeat, aut non probabiliter, vel sine causa licentiâ denegat, ib. n. 48. 87
16 Regularis descendens à Monasterio, ut transiat ad strictiorem Religionem anrequam constet eam paratam esse illum recipere, fugiendus est, & apostata, ib. n. 49. 87
17 Transiit ad strictiorem ordinem non petita licentiâ an sit iustus, ita ut regularis ad primum ordinem revocari possit, ib. n. 52. & seq. usque ad n. 60. 87
18 Quid si transiit ex temeritate, seu levitate, ib. n. 53. 87
19 Et quid si zelo melioris fugis, ib. n. 54. 88
20 Licentiâ transiendi ad strictiorem ordinem peti debet à Monacho ex honestate, non autem ex necessitate, ib. n. 55. 88
21 Contractum ib. n. 59. 88
22 Regularis transiens ad strictiorem non petita licentiâ præsumitur motus ex animi levitate, n. 57. 88
23 Religio tota, seu domus Religiosa an possit se ad strictiorem Religionem transire, ib. n. 62. pag. 89
24 Monialis quoad transitum ad illud Monasterium, Vide in vet. Moniales.

5 Decim

- 1 Sed è converso ex Ordine Prædicatorum ad alios transire non licet, nisi in illo fuerit remissa Religio, ibidem n. 14. 39
2 Contractum, ib. n. 57. & 78. 39
3 Canonice transire a religione, in qua remissius vivitur, ad minorum religionem inclius observatam, sed eam dubitari an secunda Religio sit strictior, spectatis iudicium circumscribendum, ib. n. 51. 84
4 Privilegio Cisterciensium & Dominici JESU ac illorum professi transire possunt ad strictiorem religionem sine licentiâ Superioris obtenta, non gaudent alioque licentiâ per communicationem, ib. n. 52. Sed si Superior licentiâ pertinaciter denegaret, recurrendum esset ad primum Superiorum, ib. n. 51. 84
5 Regularis qui ad strictiorem transiit, revocari potest à prior Ecclesie committere laqueus, ib. n. 53. 85
6 Et hoc per viam juris communis si tenet transire, vel per viam restitutionis, si non tenet, ibidem d. numero 25. 85
7 Regularis petita licentiâ præsumitur bono zelo ad strictiorem Religionem transire, ib. n. 51. pag. 85
8 Quod si de hoc dubitetur, recurrendum est ad Superiorum, ad quem subditus appellatur si gravaretur, & requiritur eius licentiâ petita, & obtenta, ib. n. 51. 85
9 Regularis quibus conceptus sepe apprehendatur tan fuisse ad strictiorem Ordinem ex causa temeritatis, seu levitatis, ib. n. 53. 85
10 Canonice Regularis qui non potest vivere sine carnibus, dicitur transire ad Monachos ex temeritate, ibid. n. 54. 86
11 Regularis transiens ad strictiorem ordinem non alienatur, sed in melius commutatur auctoritate Superioris, ib. n. 59. 86
12 Novitius potest ad aliam Religionem transire sine Superioris licentiâ, ib. n. 40. 86
13 Prælati non possunt ad strictiorem Religionem transire petita, licet non obtenta Superioris licentiâ, ibidem n. 41. 86
14 Et quid si sit Papæ immediatè subiectus, ib. n. 43. 87
15 Regularis an possit transire ad strictiorem si petita licentiâ Prælati non respondeat, aut non probabiliter, vel sine causa licentiâ denegat, ib. n. 48. 87
16 Regularis descendens à Monasterio, ut transiat ad strictiorem Religionem anrequam constet eam paratam esse illum recipere, fugiendus est, & apostata, ib. n. 49. 87
17 Transiit ad strictiorem ordinem non petita licentiâ an sit iustus, ita ut regularis ad primum ordinem revocari possit, ib. n. 52. & seq. usque ad n. 60. 87
18 Quid si transiit ex temeritate, seu levitate, ib. n. 53. 87
19 Et quid si zelo melioris fugis, ib. n. 54. 88
20 Licentiâ transiendi ad strictiorem ordinem peti debet à Monacho ex honestate, non autem ex necessitate, ib. n. 55. 88
21 Contractum ib. n. 59. 88
22 Regularis transiens ad strictiorem non petita licentiâ præsumitur motus ex animi levitate, n. 57. 88
23 Religio tota, seu domus Religiosa an possit se ad strictiorem Religionem transire, ib. n. 62. pag. 89
24 Monialis quoad transitum ad illud Monasterium, Vide in vet. Moniales.

5 Decim

Mendicantes quo ad transfirum ad non Mendicantes. Vide in *vet. Fratres Mendicantes.*
 Regularis consuetudo facultatis vigore prohibetur a Concilio Tridentino transferri ad laxiorem religionem, ib. n. 34. 167
 Regularis iusta causa subdit, & refertur opinio contraria, ib. n. 35. 167
 Regularis ut transeat ad laxiorem religionem quae sint causae legitime dispensandi, ib. n. 36. pag. 167
 Quid de causa infirmitatis, ib. n. 37. & 40. 167
 Regularis de causa senectutis, ib. n. 38. 167
 Regularis si religiosus sit ex eius fratribus, vel infamia notabilis, ib. n. 39. 168
 Regularis transfirum in signaturae gratiae, & in sacra Penitentia, ib. n. 40. 168
 Regularis unius Ordinis si in secundo Ordine, ad quem transfirum, recipit Sacerdotium, ad primum Ordinem rediens, in eo liber ministrabit, in c. Ex parte, n. 1. de Temp. ordinat. 190
 Regularis transfirum ad laxiorem religionem abque Sedis Apostolicae licentia, an sit apostata, & excommunicatus, aut saltem suspensus, in c. Consultationi, n. 3. de Apostat. pag. 246
 Regularis quando votum Paupertatis, & Castitatis.
 Regularibus utriusque sextus an liceat habere annuos redditus nomine Conventus, ac de suorum superiorum licentia, & ad eorum nutum, in c. Monachi, n. 1. & sequ. usque in finem, de Stat. Monachor. 163
 Pecunia, seu administratio bonorum stabilitum tres sunt species, & quae illarum sit Regularibus prohibita a Concilio Tridentino secundum opinionem Navarrae, ib. n. 2. 164
 Regularis cui conceditur a Superiore administratio aliquis villae cum onere solvendi certam portionem monasterio, an possit de residuo disponere in suos usus sine proprietatis vitio, ib. n. 3. & n. 49. & seq. 164
 Administratio bonorum stabilitum an possit per generalem Ordinem concedi alicui Regulari ad vitam, & an liceat eidem Generali, vel successori illum revocare, ib. n. 4. & n. 25. 165
 Opiniones nonnullorum Theologorum circa peculiarem regulatam referuntur, ib. n. 7. & seq. 165
 Consensus in terminis iuris communis, ad n. 13. usque, ad n. 44. 165
 Et in cunctis Concilii Tridentini, ad num. 44. usque in finem. 165
 Regularis etiam non Officialis potest habere peculium non superfluum, seu annuos redditus suos honestos usus de Superiorum licentia, & dependenter ab eorum voluntate, ib. n. 8. 165
 Contrarium, ib. n. 49. usque in finem. 165
 Peculium Regulari concessum, vel simpliciter, vel cum facultate administrandi liberè prout ei videbitur, & placebit, an intelligatur in usus licitos, & ad arbitrium boni Viri, ib. n. 9. & 26. 165
 De iure communi Regularibus non permittitur habere peculium, seu annuos redditus, vel bonorum stabilitum administrationem, ib. n. 10. pag. 165
 Poena in regulares proprietarios a iure communi statuta quae sit, ib. n. 11. 166
 Necessitas nisi sit extrema non excusat a vitio proprietatis regularem, quia aliquid celat Superiori, aut detinet eo invito, ib. n. 14. 166
 Regularis potest habere peculiarem administrationem in usus licitos de licentia Abbatis quibus fundamentis proceditur de iure communi, ib. n. 16. usque, ad n. 44. 166
 Regularis datus executor ad distribuendum non dicitur habere bonorum administrationem, ib. n. 27. 167
 Regularis sicut est incapax proprietatis, ita & usus fructus, vel usus iuris, ib. n. 31. & 42. 168
 Regularis Capellani Papae recipientes de servis portionem sicut alii, sed tamen non possunt, ib. n. 37. 168
 Regularis habeat beneficium ad nuntium amovibile in titulum non repugnat voto paupertatis, nec Concilio Tridentino, ib. n. 41. 169
 Concilium Tridentinum quid statuerit circa Regularium proprietatem, ib. n. 44. & seq. usque, ad n. 63. 170
 A Concilio Tridentino prohibetur Regularibus non solum proprietatem, & possessio quorumcumque bonorum, sed etiam nuda detentio etiam nomine Conventus, ib. n. 45. 170
 Mobilium usus permittitur Regularibus a concilio antiquo Superiori tradantur, & Conventui incorporantur, ib. n. 46. 170

Administratio bonorum stabilitum non permittitur a Concilio nisi Officialibus temporalibus monasterii, ib. n. 48. & 74. 172
 Administratio peculii etiam dependenter a voluntate Superiorum, & ad eorum nutum prohibita est a Concilio Tridentino Regularibus non Officialibus, ib. n. 49. & seq. usque, ad n. 58. & 72. pag. 172
 Non licet Regularibus habere usum superfluum bonorum mobilium voluntate, & nutu, ib. n. 50. 172
 Regularis tenentes mobilia superflua, aut immobilia propter dispensationem Superiorum, aut immobilia propter dispensationem Superiorum, ib. n. 51. 172
 Praelatis Regularibus alicuius bene possit concedere licentiam tenendi mobilia superflua, aut in mobilia quocumque, sicut non est adhibenda, ib. n. 52. & 69. 172
 Regularibus non licet ex dispensatione Superiorum habere administrationem peculii, etiam in usus licitos, ib. n. 54. & 56. 172
 Regularis habens administrationem cum facultate disponendi de fructibus in quocumque usus dicitur habere usum fructuum, ib. n. 55. 172
 Peculium etiam non superfluum administratio interdicitur Regularibus a Concilio Tridentino, ib. n. 59. 172
 Decreta Clem. VIII. circa Regularium proprietatem expenduntur, & conferuntur cum c. l. de Reg. lar. Concil. Tridentini, ib. n. 60. & seq. pag. 174
 Differentia inter bona propria, & aliunde quae sit Regularibus relictis a Concilio Tridentino, & a decretis Clementis VIII. ib. n. 70. pag. 174
 Bona utraque a Regularibus acquisita cum certis monasterii bonis contraria debent, ut communis est viduus, & veluti omnibus suspensetur, ib. n. 71. 174
 Regularibus non possunt concedi Superioribus bona stabilia etiam ad usum fructuum, vel usum, administrationem, aut commendam etiam depositi, aut custodiae nomine, ib. n. 73. 175
 Superiores regulares non possunt habere administrationem temporalem bonorum monasterii, ib. n. 74. 175
 Administratio temporalis bonorum monasterii a Clem. VIII. tribus Officialibus demandatur, id est, exactoris, depositario, & dispensatore, ib. n. 74. 175
 Regularis non excusatur ab observantia decretorum Clem. VIII. hoc praetextu, quod usum recepta non fuerint, ib. n. 75. 175
 Non licet Regularibus interpretari Decretum, c. l. de Reg. lar. ib. n. 76. 175
 Bonabilia etiam in administrationem Regulari concedi non possunt, in c. Joannes, n. 116. de Testam. 175
 Quo praetextu regulares se excusant a proprietate, in c. Ad Apostolicam, n. 61. de Reg. lar. pag. 176
 Regularis non potest aliquid etiam minimum possidere tanquam proprium, sed totum debet in continentia signare Praelato suo, alioquin mortaliter peccat, in c. Cum ad monasterium, n. 3. & seq. usque, ad n. 12. de Stat. Monachor. pag. 180
 Regularis deprehensus in vita aliquam proprietatem habere, canonica monitione praemissa expellitur a monasterio, & in aliud arduum detrahitur, & ab Altaris ministerio removetur, ib. n. 7. 180
 Vide in *vet. Monachus quando proprietatem.*
 Regularis deprehensus in morte habere proprietatem, debet cum ipsa subterranea extra monasterium in hereditario in signum perditionis, in d. c. Cum ad monasterium, n. 8. & 12. de Stat. Monachor. 181
 Nec pro ipso orandum, ib. n. 10. 181
 Regularis, qui in mortis articulo non resignavit proprietatem, non debet in cometerio sepeliri, & de facto sepultus exhumari debet si sine laudato fieri potest, ibidem n. 11. 181
 Religiosi proprietatem non debet tota cum ipso subterranea, ib. n. 37. 181
 Sed aliqua pars illius, ib. n. 12. 181
 Sed in curata vita debet converti in utilitatem Ecclesiae, ib. n. 13. 181
 Regularis non debet minus licet minimum subobsequium accipere, sed illud recte est descendendum ad manus Superioris, ib. n. 14. 181
 Et hodie debet incorporari, & confundi cum reliquis Superioris, ib. n. 15. 181
 si Regulari legatur fundus, ita ut habeat usum fructuum, potest illum habere secundum opinionem Vincentii, ib. n. 16. 181
 Contrarium, ib. n. 17. 181
 Castitatis custodia, & abdicatio proprietatis sunt essentialiter annexa regulae Monachali, ib. n. 44. 181

Papa an possit dispensare cum Regulari, ut habeat proprium, vel uxorem dicat.
 Vide in *vet. Papa quando dispensationem.*
 Profectus in motu mundi, nec sunt vocandi ad vitam humanam occasione cuiuscumque eventus, ibidem n. 51. 184
 Contrarium, ib. n. 61. 184
 Matribus Apostolicis dicitur voluisse dispensare cum Igituriam moniali, ut audire posset propter bonum fidei, ib. n. 52. 184
 Se vide, n. 76. 184
 Castitas, & paupertas sunt annexa regulae Monachali de iure positivo, ib. n. 57. 184
 Religiosi perversos Religiosos inhabilis est ad matrimonium non ex statuto, sed ex natura, ib. n. 68. 186
 Imperator Federicus aius est ex parte Constantia quinquagenaria, quae fuerit monialis, ib. n. 69. 186
 Reliquae Vide in *vet. Monachus, Religiosus, Almo, Monasterium, Conventus, Clausura, Professio.*
 Relatio non est alicuius ad precedentia quando indiget correctione iuris communis, in c. Consequente, n. 86. de Offic. Ordin. 486
 Relatio sicut precedentia cum similibus qualitatibus, in c. Consequente, n. 19. de Cleric. non relictis. 487
 Relatio sicut precedentia cum suis qualitatibus, in c. In praesentia, n. 110. de probat. 179
 Relatio fieri debet ad proxima, in c. Qui Praebentium, n. 61. de panit. & temis. 113
 Expressio perclamationem ad aliud sufficit etiam in his, quae specificam mentionem requirunt, in c. Cum pro causa, n. 20. de sent. excom. 161
 Bona utraque a Regularibus acquisita cum certis monasterii bonis contraria debent, ut communis est viduus, & veluti omnibus suspensetur, ib. n. 71. 174
 Regularibus non possunt concedi Superioribus bona stabilia etiam ad usum fructuum, vel usum, administrationem, aut commendam etiam depositi, aut custodiae nomine, ib. n. 73. 175
 Superiores regulares non possunt habere administrationem temporalem bonorum monasterii, ib. n. 74. 175
 Administratio temporalis bonorum monasterii a Clem. VIII. tribus Officialibus demandatur, id est, exactoris, depositario, & dispensatore, ib. n. 74. 175
 Regularis non excusatur ab observantia decretorum Clem. VIII. hoc praetextu, quod usum recepta non fuerint, ib. n. 75. 175
 Non licet Regularibus interpretari Decretum, c. l. de Reg. lar. ib. n. 76. 175
 Bonabilia etiam in administrationem Regulari concedi non possunt, in c. Joannes, n. 116. de Testam. 175
 Quo praetextu regulares se excusant a proprietate, in c. Ad Apostolicam, n. 61. de Reg. lar. pag. 176
 Regularis non potest aliquid etiam minimum possidere tanquam proprium, sed totum debet in continentia signare Praelato suo, alioquin mortaliter peccat, in c. Cum ad monasterium, n. 3. & seq. usque, ad n. 12. de Stat. Monachor. pag. 180
 Regularis deprehensus in vita aliquam proprietatem habere, canonica monitione praemissa expellitur a monasterio, & in aliud arduum detrahitur, & ab Altaris ministerio removetur, ib. n. 7. 180
 Vide in *vet. Monachus quando proprietatem.*
 Regularis deprehensus in morte habere proprietatem, debet cum ipsa subterranea extra monasterium in hereditario in signum perditionis, in d. c. Cum ad monasterium, n. 8. & 12. de Stat. Monachor. 181
 Nec pro ipso orandum, ib. n. 10. 181
 Regularis, qui in mortis articulo non resignavit proprietatem, non debet in cometerio sepeliri, & de facto sepultus exhumari debet si sine laudato fieri potest, ibidem n. 11. 181
 Religiosi proprietatem non debet tota cum ipso subterranea, ib. n. 37. 181
 Sed aliqua pars illius, ib. n. 12. 181
 Sed in curata vita debet converti in utilitatem Ecclesiae, ib. n. 13. 181
 Regularis non debet minus licet minimum subobsequium accipere, sed illud recte est descendendum ad manus Superioris, ib. n. 14. 181
 Et hodie debet incorporari, & confundi cum reliquis Superioris, ib. n. 15. 181
 si Regulari legatur fundus, ita ut habeat usum fructuum, potest illum habere secundum opinionem Vincentii, ib. n. 16. 181
 Contrarium, ib. n. 17. 181
 Castitatis custodia, & abdicatio proprietatis sunt essentialiter annexa regulae Monachali, ib. n. 44. 181

Patria sunt relinquere Ecclesiae fratrum incapacium, alique Altaris seu Capellae ibi existentis, num. 74. 327
 Relictum sub conditione si in monasterium intraverit an debeatur ei qui intravit, & possit ea causa, in c. Porcedum, n. 57. de Regular. 64
 Relictum Divinum quod committitur, in omnium sententiarum, in cap. Vergetus, n. 15. de Hæret. 239
 Religiones omnes exceptis Capucinis, & Minoribus de Observantia hodie possident prout bona immobilis in communi, in cap. Nimis pravus, 28. de excess. Pragat. 20
 Religione ingrediens metu mortis quando, & qualiter tenetur testari, in cap. Petellum num. 9. de us. que vi met. caus. 179
 Religione coactè ingressi in adulta aetate dicuntur potius peccata committere, quam plangere, in c. Cum vivum, num. 40. de Regular. 55
 Religiones plures in Concilio Lugdunensi extinctæ, ib. num. 42. 57
 Religione ingressi propria auctoritate infra annos pubertatis potest quandoque exire in cap. Si quis, num. 12. de Regular. 9
 Religione ingressi in legitima aetate viam, & metum si infra annum potest velamari, & non reclamavit eo clauso, vel a parentibus revocari non potest, ibidem n. 18. 12
 Et qui post Concilium Tridentinum, in c. 19. fell. 11. de Regular. 10
 Religio an tenetur nulliter professio ad alimenta, ib. n. 35. & 74. 12
 Religio una non potest aliam religionem etiam strictiorem transire sine auctoritate Sedis Apostolicæ, Revoles, n. 31. de Statu Monachor. pag. 180
 Religionem novam solus Papa potest approbare, seu confirmare, ib. 32. 180
 Episcopi, & Praelati regulares supponere non possunt religionem a Sede Apostolica approbatam, ib. n. 32. 180
 Religio strictior non dicitur consideranda minus va regula, sed habito respectu ad praesentem observantiam, & constitutiones ultra regulam factas, in c. Ad Apostolicam, n. 49. de Regular. 75
 Religionem irritare animo probandi melius est, quam nullatenus irritare, in c. Porcedum, n. 66. de Regular. 65
 Religionem ingrediens animo excedendi sedis voluntate, ut Deus immutet propositum suum factus est votus, ib. n. 69. 65
 Religionem ingressus ex voto an exire possit sine ulla causa ex sola ratione libertatis, ib. n. 70. pag. 65
 Religionum diversitas sumitur ex fine, & ad quem ordinantur, in c. In praesentia, n. 100. de probat. pag. 183
 Religio potest esse mendicans ex regula, licet aliquod eius membrum non mendicet, ib. n. 114. 180
 Religio una non potest esse diversorum Ordinum, ib. n. 91. & seq. 177
 Religio an sit una tantum, vel plures, & in quo differant, in c. Sanè, n. 12. & seq. ad n. 34. de Regular. 17
 Religio omnis hoc habet commune, ut quis se totaliter præbeat ad servendum Deo, secundum tria essentialia vota, ib. n. 13. 21. & seq. 17
 Religionis status est quoddam exercitium quo quis exercetur ad perfectionem charitatis, ibidem num. 14. 26 & 56. 27
 Religiones diversificantur secundum diversitatem operum, ad quae ordinantur, ib. n. 15. 27
 Item secundum diversos actus exercitorum, ib. n. 26. 27
 Religiones etiam conveniunt in tribus substantialibus, tamen diversificantur, secundum diversos fines ad illa tria substantialia ordinatos, & n. 17. & 48. 17
 Et quatenus aliqua sint ordinata ad eodem fines tamen dicuntur diverse propter diversas institutiones, habitus, & denominationes, ib. n. 18. & 20. 17
 Religio secundum Theologos est una tantum, seu unum genus, licet plures sint species, ib. n. 21. pag. 17
 Religiones omnes conveniunt in summo fine, qui est Charitas, & in tribus substantialibus regulis, ib. n. 23. 17
 Et ideo non differunt nisi per accidens, ib. d. n. 22. 17
 Sed contra, ib. n. 23. & 48. 17
 Religio principaliter ordinata est ad opera vite continentiarum, cum ibi gratiorum, & studio consistunt, ibidem num. 25. & 38. 18
 Religiones quaedam ordinatae sunt ad opera vite activae, & alique admixta, ib. n. 26. 18
 Et activorum actuum quidam consistunt in praedicatione, & doctrina, & consilio animarum, ut in Praedicatoribus, & Minoribus, ib. n. 27. pag. 18
 Quidam

Quidam in Militia, ut Templarij, & Hospitalarij, ibid. n. 28.
Quidam ad Hospitalitatem, & Infirmorum obsequia, ut in Ordine Cruciferorum, & S. Antonij Vitiensis, in d. c. Sane, n. 29. de Regular.
Religionum alique sunt ordinatae ad solitudinem, alique ad societatem, quaedam habeant propria in communi, & quaedam non, ib. n. 30.
Religio maior, seu perfectior an dicatur quae habeat opera contemplativa, ib. n. 31.
An vero quae habeat opera activa, ib. n. 32.
Militares ordines ordinati sunt ad effusionem sanguinis activam, non autem passivam, licet per accidens etiam passiva evenire possit, ib. n. 33.
Quo casu propria Martyrum carceris religionibus essent praefertendi, ib. n. 34.
Religionum majoritas, secundum Theologos attenditur principiter ex parte suae, secundum ex parte exercitii, ib. n. 35.
Et quid si suis Religionum sit idem, ib. n. 36.
Diffinitio in religionibus praefertur jejunio, vigilijs, & humiliori obedientia, ib. n. 37. & 38.
Religiones quae dominantur ad docendum, & praedicandum tenent summam gradum, secundum vero quae ordinantur ad contemplationem, ib. n. 39. & 40.
Militare opus dicitur nobilissimum illius operibus activis, & caris, ib. n. 40.
In Religionibus ordinatis ad subventionem privatarum proximorum, primum est infirmos recipere, secundum carissimos redimere, tertium hospites recipere, quartum ad lucrum vicium in aibus operari, ib. n. 41.
Ad continentiam convenientius ordinatur maceratio corporum per abstinendam cibi, quam per subraclionem vestium, ib. n. 42.
Vigiliae, nuditas, & humilior ovis non perfectio, sed perfectio sine instrumenta sunt, ib. n. 43.
Religiones omnes conveniunt in communi exercitio circa necessaria, sed in observantia variant, ibid. n. 44.
Religionum praesentia triplex, ib. n. 45.
Religionem novam erigere potest ad solium Papam, in c. Cum & plantare, n. 1. de Privileg.
Ad Religionem pertinet cultum Deo exhibere, in c. Constituta, n. 77. de Clericis.
Religionis plura, & monasteria per Papam supplicata, & eorum bona alijs sine ulla applicata, referuntur, in c. Relatum, n. 40. Ne Cler. vel Monach.
Religio strictior, vel laxior.
Religio una ut sit strictior altera non attenditur an habeat strictiorem regulam, sed ut modo in ea strictior vita ducatur, in c. Licet, n. 20. de Regular.
Religio tota, seu Dominus religiosa an possit se ad strictiorem religionem translati, ib. n. 62. pag.
Vide in ver. Regulares quoad transiitum.
Religio strictior non dicitur, quae a principio suae fundationis habet strictiorem regulam, sed in qua modo strictior vita ducitur, in c. Sane n. 2. de Regular.
Frustra Praedicatoris esse praefertatur regulam, S. Augustini, quae laxior est: tamen per Constitutiones archidicem vitam ducunt quam Monachi, ib. n. 35.
Religio, ut dicitur archidicem non tantum regula, sed etiam Constitutiones debent attendi, ib. n. 7.
Religio quae dicitur archidicem, seu districtior, vel major, ib. n. 24. & seq. usque, ad n. 76.
Religiosus actus non sunt, quia ad strictiorem habent observantiam, sed quia observantia majori discretionem obducit sunt ad lucrum finem, ib. n. 39. & 57.
Cardini astum strictior clausura cum abstinencia a Carnibus in quocumque casu praeponderat alijs religionum aliquid, ib. n. 61.
Religio una ut sit strictior altera, non attenditur tempore transitus, in c. Non est vobis, num. 21. de Regular.
Vide in ver. Regulares quoad transiitum.
Carthusiana religio est alijs religionibus strictior, ibid. n. 4.
Vide in ver. Regulares quoad transiitum.
Religiosi Societas Jesu cogi non possunt accedere ad publicas processiones, ut privilegio Gregorii XIII. in c. A. Nimis prava, n. 8. de excess. Praelate.

Religiosi Societas Jesu, & eorum familiares Clerici obviaverunt litteras Consecrationis in omnibus causis, siue actores, siue reos, in c. Si Clerici, n. 26. de sac. compet.
Religiosi executores ad audiendas leges, vel physica missiva duos meales ad claustrum redierunt, & communicaverunt, & alias penas habere campanas, in c. Non magnopere, n. 1. Ne Cleric. vel Monach.
Religiosus non est proprioratus: qui enolumenta Collegii non sibi, sed monasterio lucratur, ib. n. 4.
Religiosus ex sententia D. Thomae potest esse de Collegio claustrum magistrorum, ib. n. 25. pag.
Fratricium quorundam error qui statum religionis Mendicantium damnatum asserbant, confutatur, a D. Thoma in opusculo iussu Clem. IV. edito, & ab eodem approbato, ib. n. 28.
Religiosi qui in claustris audiunt leges, vel medicum an sint excommunicati, in c. Super specula, n. 8. Ne Cler. vel Monach.
Religiosi potius compent lacrymari, legere, & orare, quam leges, & medicum audire, ib. n. 9.
Religiosus gravior delinquit attendendo illicita extra monasterium, quam intra illud, ib. n. 11.
Novi audientes leges, vel physica non incidunt in poenam excommunicationis, ib. n. 15.
Religiosi, & alii ecclesiastici hic prohibentur qui leges, vel medicum legunt seu docent an sint excommunicati, ib. n. 18. & seq. usque ad num. 37. usque, ad n. 43.
Religiosi qui leges, vel medicum audiunt intra claustra non ligantur excommunicatione, secus si extra, ibidem n. 22.
Religiosi, & alii prohibentur non excusari a poena huius Constitutionis eo quod leges civiles audiunt intelligunt Canonum, ib. n. 32.
Religiosi qui leges, vel physica docent intra claustra non ligantur constitutione c. Non magnopere, ne Cler. vel Monach. ib. n. 35. usque.
Et quid si extra claustra, ibidem num. 38. & sequen. ad n. 45.
Religiosi cur potius prohibeantur leges audire, quam docere, ib. n. 42.
Religiosus ad quae obligatur ultra communitatem Christianorum vincula, in cap. Explicari, n. 5. de observ. Jejun.
Religiosi qui canones ignorant, reputandi sunt idiotae, in c. Cui sit asis, n. 12. de decret. & qualis Pap.
Religiosus exemptus si accipiat executionem ultionum voluntatis pro humiliori executione conveniendi potest eorum Ordinario, in cap. Ex parte, num. 33. de privileg.
Idem si suscipiat administrationem Confraternitatis, vel Hospitalis, ib. n. 14.
Religiosus est quidquid est laicum, sed non e converso, in c. Ad haec, n. 1. de relig. domo.
Religiosus praedici possunt Hospitalibus, ib. n. 50.
Domus religiosa aggregata Claustrisibus communis se valeat tueri, in c. Recolentes, n. 1. de statu Monach.
Domus religiosa potest ex toto se transferre ad religionem actiorem alterius Ordinis, ib. n. 11.
Religiosus contra prohibitionem Praelati sui ordinari non debet, in c. Ad aures, n. 1. de tempor. ordinat.
Religiosus non potest obtinere praedicationem abique sui Superioris licentia petra, & obtenta, ib. n. 23.
Religiosi etiam exempti cogi possunt ab Episcopo ad exercendam restitutionem voluntatem, in c. Tu a nobis, n. 19. & 40. de Testam.
Religiosus a Superiore privatus officio Exercitiorum etiam sine causa propter bonum obedientiam non potest contrahere, ib. n. 53.
Religiosum locum nemo potest efficere sine Episcopi auctoritate, in cap. De Nenodochis, n. 11. de relig. domibus.
Religiosus an possit habere bona sua ad usum suum, vel suum, aut administrationem de licentia Praelati, & dependente ab illius voluntate, in c. Insuffante, n. 21. Qui Cler. vel voren.
Religionum species discernuntur ex diversitate religionis, in c. Ad Apostolicam, n. 48. de regular.
Religiosus non licet tunc concutatur ab uno ad aliud monasterium, ib. n. 57.
Religiosi omnes approbati regulam professantes & eorum Conversi, & Novitii sui privilegio gaudent, in c. Nullus, n. 4. p. & 54. de foro compet.

Religiosus, qui iocosa levitate ad horam dimittritur habitum, & alium alium non incidit in poenam Apostolicam, in c. Si quis, n. 55. de foro compet. pag. 47.
Religiosus quae adhaeret, religiosa sunt, in cap. In praesentia, n. 100. de probat.
Religiosus, si accit coram orationis, vel monasterium suam, vel potius habere campanas, in c. Patribus, n. 6. & seq. usque in finem, de Privileg.
Religiosi etiam exempti non possunt Ecclesias, aut decimas recipere de manibus laicorum abique auctoritate Praelati, in c. Cum & plantare, n. 2. de Privileg.
Religiosi in Ecclesijs sibi pleno iure non subiectis quale jus consequantur, in d. c. Cum & plantare, n. 5. de Privileg.
Et quale in subiectis pleno iure, ibid. n. 6.
Religiosi prohibentur alteri consecrari, quam propriis Praelatis, ibid. n. 13.
Religiosus debet reformari de religiosis dumtaxat, non de secularibus, nisi in defectu religiosorum, in c. Inter quatuor, n. 1. de relig. domo.
Vide in ver. Regularis quoad reformationem.
Religiosi ab excommunicatione Canonis, si quis suadente absolvi possunt per proprium Praelatum, si ipsum habeant, & sit Presbyter, alioquin per Diaconum, in c. Cum illorum, n. 6. & 11. de sent. excomm.
Religiosus licet non professum opprimere est secularis, & excommunicatus, in c. Ex publico, n. 40. de Convent. Conjugat.
Et impeditio religionis propositum est excommunicandus, ibid. n. 41.
Religiosus Chirurgi exercens si ex ea mors sequitur, irregularis est, etiam si peritus, & diligens, in c. Tu a nos, n. 1. de Homic.
Religiosi prohibentur alteri consecrari, quam propriis Praelatis, in c. Cum & plantare, n. 13. de Privileg.
Religiosi vendere vel passim ostendere, aut de novo inventas sine licentia Papae venerari non licet, in c. Cum ex eo, n. 1. de relic. & venet. Sancter.
Religiosus non debent extra caplam ostendi praefertum quartus causa, ibid. n. 4.
Religiosus novas an, & quando venerari licet sine licentia Papae, ibid. n. 5.
Fr quid post Concilium Tridentinum, n. 6.
Religiosus non Canonizati an hodie possit Episcopus recognoscere, & approbare, ibidem n. 6. & seq. usque ad num. 10.
Religiosus novas Sancti non Canonizati secretis venerari, seu ad illas devotionem habere non est prohibitum, ibid. n. 11.
Religiosus portari possunt suspensa ad collum dum modo id fiat ex iudicio Dei, & Sanctorum, non autem superstitiose, ibid. num. 12.
Religiosus transferri possunt Episcopi auctoritate, ibid. num. 15.
Religiosorum translationem cui Concilium Moguntinum fieri decrevit auctoritate Episcoporum, ib. n. 28.
Remedio extraordinario uti licet quando per ordinatum non est insufficienter consultum, in cap. Audivimus, n. 48. de relic. & venet. Sancto.
Dummodo tamen extraordinarium non sit a iure improbatum, ibid. n. 49.
Remedium juris quando suppetit non est recurrendum ad remedium facti, ibid. n. 50.
Remedio quolibet utendum est ad eum tantum finem ad quem est introductum, ibid. n. 56. & 67.
Remedia severiora non sunt adhibenda ubi leviora sufficient, in c. Sacer, n. 35. de sent. excomm.
Remedio ordinatum quatuor locis esse potest, no est consuegendum ad extraordinarium, ibid. n. 48.
Remissiones Augustinae Barboae Indici librorum prohibitorum adjectae ex sententia S. Congregationis Concilii, in c. Cum venissent, n. 38. de iudic.
Remissoria datur ubi articuli sunt in evocantes, in c. Ex parte, n. 5. Qui vero, n. 62. de preben.
Remittere verbum quid importet, in c. Consuetudines, n. 4. de Consecrat.
Renunciare beneficio suo non potest Clericus sine licentia Episcopi diocesani, in c. Admonet, n. 4. de renunciat.
Renunciari non potest beneficium sine licentia Superioris propter jus praesudicium, ibid. n. 32.
Renunciare libere potest Clericus non habens alas ligatas, ibid. n. 35.
Renunciari non potest beneficium in favorem domum indulto, nisi de consensu utriusque, in c. Ad Apostolicam, p. 21. de Regular.

Renunciari potest iuri etiam in favorem plurium inf. ducto, quatenus tangit personam renunciatus, ibid. n. 22.
Vide in ver. Privilegij Renunciatio.
Renunciatio tacita inducitur si quis consentit ut suum beneficium alteri conferatur, in c. Statutum, n. 17. de regular.
Renunciatio facta in articulo mortis praesumitur in fraudem expectantis, in c. Sicut nobis, num. 32. de Regular.
Praelatus inferior cum Capitulo an possit statere ut praebendatus non possit praebendam suam renunciare, nisi de ipsorum consensu, in c. Siquidem, n. 12. de praebec.
Renunciatio beneficii facta sine Superioris auctoritate non tenet etiam in praesudicium renunciantis, in c. Admonet, n. 6. de renunci.
Nec impedit eum agere contra invitum in beneficio sic renunciato, ib. n. 7.
Possessio tamen amittitur, ib. vers. Adverte, pag. 145. 145.
Renunciatio in gradentis Religionem.
Vide in ver. Novitius quoad Renunciationem.
Renunciatio beneficii suo expressa, vel tacita illud repetere non potest, in c. Ex trausmissa, n. 1. de Renunciat.
Renunciare beneficio intelligitur eo ipso quod quis auferat bona collata Ecclesiae, in qua est consecratus, & habitum probations asseruit, licet profectio non sequatur, ib. n. 7. & 8.
Et quid post Concilium Tridentinum, ib. n. 9.
Ius renunciacione sopitum non revivicit, ib. n. 13. 14.
Renunciatio non videtur quod sit ita ut est assumptus, in c. Nisi esset, n. 10. de Praeb. pag.
Renunciatio praesumitur facta in fraudem Pensionarii si beneficium consanguineo renunciatus conferatur, ib. n. 12.
Renunciatio beneficii an fieri possit sine auctoritate Superioris, in c. Admonet, n. 24. de Renunci.
Quid de beneficiis curatis, ib. n. 25.
Et quid in beneficiis simplicibus profoalem redidendum requiruntur, ib. n. 26.
Et quid in non requiruntur redidendum, n. 28. pag.
Et quid si Clericus ad illius titulum fuerit ordinatus, ib. vers. Modo.
Reperire, Verba quae referuntur, siue quae referuntur tempore obitus faciant legatum conditionale, in cap. Pendentes, n. 23. de Donat.
Repositio nunquam fieri intelligitur etiam in eadem clausula quando ex illa resultat aliquid exorbitans iure communi, in c. Carterum, n. 61. de Recept.
Reprehensio concessa contra Cives Tulos non afficiunt Praelatos, in c. Episcopalis, n. 17. de privileg.
Reprehendere quis non potest quod habere non potest in. Nos quidem, n. 71. de testam.
Rescriptum contra legem regulariter non valet, non tamen requiritur specialis derogatio, sed sufficit generalis nisi lex conciliatis, in c. Ex parte, n. 4. de Capella Monach.
Rescripti, vel privilegij idem continentis quod ius commune non oportet mentionem facere in secundo rescripto, vel privilegio, in c. Cum omnes, num. 6. de Constat.
Idem in statuto, vel consuetudine, ib. n. 7. pag.
Rescriptum falsum, cuius falsitas ignoratur, tribuit iurisdictionem, in c. Super eo, n. 8. de Curiae falsi.
Contractum, n. 11.
Rescriptum super restitutione beneficii non valet tacita causa excommunicationis, & privationis impetrantis, in c. Dilectus, n. 1. & 7. de Recept.
Rescriptum subrepticum impetratum ab tacitumtatione primi non est nullum, in c. Ad audientiam, il secondo, n. 29. de Recept.
Rescriptum subrepticum tribuit iurisdictionem si de subreptione oppositum non fuerit, ib. n. 1. & 38.
Rescriptum super restitutione beneficii non valet tacita causa excommunicationis, & privationis impetrantis, in c. Dilectus, & n. 1. & 7. de Recept.
In Rescripto non sufficit factum narrare, nisi causa facti adiciatur, quam iudex praetendit, ib. n. 8.
Et de pluribus causis facienda est mentio si plures sint, ib. n. 9.
Moccus idem exprimentus si causa dandi, vel negandi praestare, ib. n. 10.
Rescriptum non valet cum processu suppinitur, ibid. n. 11.
Rescriptum redditur subrepticum non solum tacendo

quod est factum, sed etiam accendo quomodo, & ex qua causa fit factum, ib. n. 21. 248
1 Rescriptum impetranti sufficiens, alterum probare ex dilijunctis episcopatibus, in c. Inter ceteras, num. 1. de Rescriptis. 197
2 Rescriptum contra generale Concilium cur non valeat nisi Concilio fuerit specialiter derogatum, in c. Nonnulli, n. 43. de Rescriptis. 275
7 Rescriptum quid sit, & ad quid impetretur, in c. Olim, n. 9. de verb. signific. 410
7 Rescripta contra jus elicta non valent, ib. n. 10. 210
7 Rescripta contra jus elicta non valent, vel privilegium dici possunt, ib. n. 11. 210
7 Rescripta ad lites sunt interpretanda strictissime, ibid. n. 12. 210
7 Rescripta ad beneficia sunt ambiciosa, & strictissime intelligenda, ib. n. 21. 211
7 Infamis est qui rescriptum Principis astitit, vel malitiose interpretatur, ib. n. 33. 111
4 Rescripta que absolvent jus tertii conferunt extorta Principe circumvento, & sunt nulla ex defectu voluntatis, in c. Consultationibus, num. 51. de Cler. & protan. 207
2 Rescriptum quod mandat alicui providere de beneficio non extenditur ad Prælatum, in c. Acceptus, n. 29. de ar. & qual. 276
2 Rescriptum quo mandat alicui providere in Ecclesia Cathedrali ad habeat locum, & conventio, ib. n. 27. & seq. 276
4 Rescripto ut quis recedatur in Ecclesia non numerata si facultas non superpetat, oblat exceptio pauperatis, in c. Non amplius, n. 206. de Insti. 113
4 Nisi Papa facta Canonici honorarium, ib. n. 4. 213
2 Rescriptum in illius, & in quibus in quo differant, in c. Super litteris, n. 9. de Rescriptis. 213
Rescriptum subreptivum, n. 29.
Vide in vet. Subreptio.
1 Rescriptum Principis debet reduci ad terminos juris communis etiam impropiando verba, in c. Causam quæ, n. 4. de Rescriptis. 203
2 Et quid in privilegio, ib. n. 7. & seq. 208
1 Rescripta contra jus elicta nisi aliud appareat de voluntate Principis non valent, ib. n. 5. & n. 31. 208
1 Rescriptum conceditur ad jus communis observantiam, & abstantiam in privilegium, ib. n. 6. 208
1 Rescripti verba quæ aliquis sit privatus beneficio propter crimen non inducunt privationem ipso jure impropiantur, & expendantur quod sit privandus, ibid. n. 29. 210
Rescriptum in quo est rasura, an, & quando valeat, n. 29.
Vide in vet. Litterarum Apostolicarum rasura.
1 Rescriptum secundum in eodem negotio ab adversario impetratum non valet, si de primo non faciat mentionem, & primum remanet in suo robore, in c. Ceterum, n. 1. & 30. de Rescriptis. pag. 189
1 Rescriptum secundum non valet si tacet primum fuisse impetratum communi consensu, ib. n. 2. & 14. 189
1 Rescriptum primum si non fuit præsentatum, & illius auctoritate facta citatio, valet secundum prius præsentatum, licet de primo mentionem non faciat, ibidem n. 4. 189
1 Rescriptum secundum ad lites non faciens mentionem de primo an scilicet jure nullum, an verò sit annullandum, ope exceptionis, ib. n. 5. 189
1 Et quid in lites beneficiis, & gratiosis, ibidem n. 7. 189
1 Rescriptum secundum faciens mentionem de primo an tollat primum ipso jure, ib. n. 12. pag. 190
1 Rescriptum secundum non sufficit ut faciat mentionem de primo, nisi etiam faciat mentionem de illius qualitatibus, quæ reddissent Principem discolorem ad secundas litteras concedendas, ib. n. 14. 190
7 Rescripta ad lites sunt interpretanda strictissime, in c. Olim, n. 28. de verb. signific. 211
Vide in vet. Subreptio.
2 Res omnis per quævisque causas nascitur, per eandem dissolvitur, in c. Requiritur, n. 73. de ordin. ab Episc. 211
7 Res una, & eadem diversis respectibus potest diverso jure censeri, in c. Cum Capella, n. 13. de privileg. 59
5 Res inter alios acta inducit saltem presumptionem contrarium, in c. Cum dilectus, num. 30. de relig. do. mb. 218
3 Et secundum aliquos facit semiplenam probationem, ib. n. 31. 219

2 Res alterata vel consecrata non restituitur priori domino, in c. Magnus, n. 4. de oblig. ad ratiocin. 148
1 Declaratus, ib. n. 60. 148
2 Res licita nullo casu contractari potest nisi à sacris, & Deo dicatis hominibus, ib. n. 60. 331
6 Res verba commodate non est in facultate hominis, sed solius Dei, in c. Faldicus, n. 117. de Crim. falli. 335
1 Nec verba significationem imponere, ib. n. 118. 335
3 Rei vendicatio non datur contra dominum, sed ipsi domino, in c. Gravus, n. 33. & 36. de Restitut. spo. lit. 150
3 Rei vendicatio utilis datur adversus eum, qui dolo de se possidete, ib. n. 66. 151
Res feudalis, Vide in vet. Feudalis causa.
Res Ecclesiæ.
3 Res Ecclesiæ donata Sanctum est Sanctum Domino, nec subest nisi auctoritas: Jus Ecclesiæ, & in ea facultatem committitur, in c. Verum, n. 20. de foro com. p. 73
4 Res, quæ donatur Ecclesiæ cum onere celebrationis Missarum, debent esse laicales, in c. Significatio, n. 23. de pben. 100
4 Res de facili revertitur ad originem suam, in c. Novit, n. 44. Ne sic vacat. 155
4 Res de facili tendit ad primariam naturam, in c. Infinitatione, n. 3. de feud. 282
Reservatio.
3 Reservatio aliquo casu Papæ, censetur etiam reservata illius cognitio, in c. Licet, n. 3. de foro com. p. 92
7 Casum reservatio an afficiat sacerdotem, vel penitentem, in c. Omnis, n. 8. de pben. & rem. p. 131
7 Casus reservate quid sit, ib. n. 84. 133
7 Reservatio actus est localis, ib. n. 86. 133
7 Decretum Clem. VIII. quoad casum reservationem subiecit regulares Episcopo, in cuius diocesi manentur, non autem alieno, ib. n. 87. 134
7 Ordinarii debent paucos, necessarios casus reservare, ib. n. 89. 134
7 Reservatio causa est etiam Sacerdotis imperitia, ib. n. 90. 134
7 Reservatio unius Episcopi non afficit alium, ib. n. 93. 134
7 Reservatio casum est ibi de accipienda, ib. n. 96. 135
7 Casum reservatio facta ab Episcopo Diocesano non afficit personas nullius diocesis, in c. Cum olim, n. 21. de pben. 217
5 Casus sibi reservate, an, & quando possit inferior Prælati, ib. n. 1. & seq. 227
7 Episcopi non debent promittere sibi reservate causas, quibus jure annexa est exco. comm. n. 1. de pben. 227
7 Reservatio non debet fieri, nisi in casibus necessitatibus, in c. Nuper, n. 25. de feat. excomm. 169
7 Reservatio casus non inducitur ex eo quod Summus Pontifex abolitionem ab illo calu imperitus fuerit, ib. n. 32. 170
7 Reservatio ob vocationem in Curia est clausa in corpore juris, & nulla major, aut potentior invenitur, in c. Sicur unite, n. 47. de excess. Prælat. pag. 10
2 Reservationibus Apostolicis sublatum est jus eligendi Prælatum, quod habent Capitula de jure communi, in c. Nullus, n. 10. de Elect. 5
7 Reservatio in aliquibus arguit concessionem in reliquis, in c. Cum dilectus, n. 18. de relig. do. mb. 219
1 Reservatio juris nihil dat, & nihil aufert, sed tantum jus reservans conservat, in c. Veniens, n. 14. de Translat. 578
7 Reservatio afficit etiam successorum: si sunt per modum legis, seu statuti, in c. Cum pro causa, n. 28. de feat. excomm. 162
7 Reservatio abolitionis potest dici pben. ib. n. 31. 161
2 Residens, cavens, interitus, sunt acquiescentia, in c. Ut Abbas, n. 101. de ar. & qual. 130
Residentia communia.
5 Residentia eorum, qui deserunt non tenentur inanis est, in c. In Ecclesia, n. 47. de Capell. Mentoch. 125
4 Residentia decreta non sunt amare intelligenda, in c. Relatum, n. 18. de Cleric. non resid. 37
4 Residere quid sit, in c. Licet, n. 3. de pben. pag. 165
4 Reli-

Residentia onus intelligendum est cum effectu, in c. Conquerente, n. 14. de Cler. non resid. 40
4 Residere nihil aliud est, quam deserere, ib. n. 16. 40
4 Residentia concinna requiritur servitium magis præsumitur, ib. n. 17. 40
5 Residentia ex vulgari usu loquendi fundatorum intelligitur personalis, ib. n. 21. 40
4 Residentia debet esse laboriosa, & non otiosa, in c. Ex parte, n. 15. de Cler. non resid. 48
Dispenationes super residentia.
Vide in vet. Dispensatio super residentia.
Residentia in Beneficiis simplicibus.
2 Residentia personalis, & obligatio Missas celebrandi, & inferiendi, per se ipsum in Capellis, & Beneficiis simplicibus quibus casibus constituitur, inducitur ex sententia Congregationis Concilii in c. Ut Abbas, n. 78. de ar. & qual. 226
2 Residentia intelligitur de personalis ex vulgari modo loquendi, qui fundant Capellanias in Cathedralibus, & Collegiatis, ib. n. 101. 230
4 Residentia in beneficiis non curatis est de jure positivo, in c. Exspandæ, & Qui vero, n. 22. de pben. 157
4 Residentiam non faciens in beneficio etiam modice affirmatio illo privati debet, in c. Conquerente, n. 1. de Cler. non resid. 29
4 Residentiam facere in Ecclesia non Parochiali, nec Collegiata, an importet ut Capellanus celebrare debeat per se ipsum, & sit sacro Sacerdos, ib. n. 129. 40
4 Residentia etiam in beneficiis simplicibus de jure communi per alium impleri non potest, ib. n. 13. 40
Residentia quoad consuetudinem, & servitium.
5 Consuetudo non residendi in monasteriis commendatis arguit curam animarum non incumbere ipsis Commendatis, in c. In Ecclesia, n. 18. de Capell. Monach. 223
4 Consuetudo inferiendi per Vicarium beneficio curato, & fructus in absentia percipiendi valida est secundum aliquos, in c. Ex parte, n. 22. de Cler. non resid. 49
4 Contrarium, ib. n. 27. 49
4 Consuetudo etiam immemorabilis percipiendi fructus beneficii Curati in absentia, etique per Vicarium inferiendi, est corruptela, ib. n. 27. 50
1 Et in c. Cum omnes, n. 36. de Constitut. 129
2 Consuetudo non residendi, & percipiendi fructus beneficii in absentia an valeat, in c. Cum omnes, n. 21. & seq. usque ad n. 36. 126
1 Quidam beneficii simplicibus, ib. n. 12. 126
1 Et quid in beneficiis in Cathedralibus, & Collegiatis Ecclesiis, n. 13. 126
1 Et quid in beneficiis curatis, ib. n. 36. 126
1 Consuetudo non residendi in Beneficiis simplicibus valida est, ib. n. 6. 127
1 Consuetudo percipiendi fructus præbende in absentia in Cathedralibus Ecclesiis non valet de jure communi, ib. n. 18. 127
1 Consuetudo percipiendi fructus præbende in absentia an valeat eo casu, in quo Canonici ab eis non inferuntur substitutum, ib. n. 20. pag. 127
1 Et quid post Concilium Tridentinum, ib. n. 21. pag. 128
1 Consuetudo immemorabilis secundum quam ex quavis causa, & ultra tres menses ab Ecclesiis Cathedralibus abesse licet, sublatæ est à Concilio Tridentino, ibidem n. 22. 127
1 Consuetudo Ecclesiæ Compollanæ, quæ dignitates abentes pro iustitia ministrandas habentur pro præbendis, sublatæ est à Concilio Tridentino, ib. n. 23. 128
1 Consuetudo etiam immemorabilis non excusat Canonicos ab aliquo horum illius diei quo choro interesse tenentur eo præsertim, quod ad sit aliis ab ipsis missis, ibid. n. 24. 128
1 Consuetudo non residendi cum Ecclesia, vel dignitas nullus habeat reditus, licet valeat de jure communi; tamen sublatæ est à Concilio Tridentino in Canonici, & curati, ib. n. 21. pag. 128
1 Consuetudo etiam immemorabilis non residendi in Collegiatis Ecclesiis in quibus non valet, ib. n. 31. 128
1 Et quid in non insignibus, ib. n. 31. 128
1 Consuetudo immemorabilis percipiendi in absentia quotidianas distributiones non tenet, ib. n. 34. 129
1 Consuetudo etiam immemorabilis non residendi in

Beneficiis curam animarum habentibus, etique per alium deserendi, est corruptela, ib. n. 16. 129
4 Consuetudo vacandi à servitio Chori ultra tres menses sublatæ est à Concilio Tridentino, in c. Licet, n. 31. de pben. 165
4 Etiam si sit memorabilis in Cathedralibus, & Collegiatis insignibus, ib. n. 32. 166
4 Consuetudo percipiendi in absentia quotidianas distributiones non valet, in c. Licet, n. 77. de præbend. 169
3 Et etiam si sit memorabilis, ib. n. 79. 169
4 Consuetudo secundum quam qui non sunt Presbyteri, licet inferiant, distributiones non lucrantur, servanda est, ib. n. 85. 170
4 Consuetudo qua nullus participat de massa communi nisi per annum gratis inferiunt non est sublatæ à Concilio Tridentino, nec a Constitutione Pii V. ibidem n. 86. 170
4 Consuetudo qua abentes per tres menses à Concilio permissos amittunt etiam fructus Massæ grossæ, est laudabilis, & observanda, ib. n. 94. 171
1 Immemorabilis consuetudo non residendi intelligitur si à nullo profus solentur fuerit restituta, Secus si aliter sedentur, alii non, in c. Cum omnes, n. 32. de Constitut. 118
4 Consuetudo longior, quam novem mensium spatio quotannis inferiendi in Cathedralibus, vel Collegiatis Ecclesiis, an sit sublatæ à Concilio Tridentino, in c. Ad audientiam, n. 8. & seq. usque ad n. 16. de Cler. non resid. 72
4 Consuetudo aut statutum vacandi ultra tres menses à servitio Cathedralis, vel Collegiatis Ecclesiis restituitur à Concilio Tridentino ad tres menses, ib. n. 9. 72
4 Consuetudo, secundum quam Canonici Regulares abunt cum licentia per quadraginta dies, & lucrantur distributiones an valeat, ib. num. 16. & seq. usque in fin. 73
Residentia Canonorum.
Vide in vet. Canonici quoad Residentiam, & c. & in vet. Residentia, Consuetudo.
Residentia Cardinalium.
Vide in vet. Cardinales quoad Residentiam.
Residentia Episcoporum, & Parochiorum.
4 Residentiam Pastorum an Concilium Tridentinum diffinitur esse de jure Divino, in c. Ex parte, n. 10. usque ad n. 20. & n. 23. de Cleric. non resid. 47
4 Residentiam in Episcopatibus, & beneficiis Curatis esse de jure divino, qui auctoritates solentur, ib. n. 25. 49
4 Residentia præceptum quo sensu dicitur esse de jure divino, ib. n. 26. 50
4 In Episcopatibus, & beneficiis Curatis esse de jure divino multipliciter ostenditur, ib. n. 28. pag. 50
6 In Episcopatibus, & Curatis per se obligat non tantum semper, sed etiam ad semper, ib. n. 28. 54
4 Licet affirmativum includit in se præceptum negativum, ib. n. 70. 54
4 Cardinalis à Turrecemara investiva in Episcopos non residentes, in c. Qualiter, n. 23. de Cleric. non resid. 59
2 Cardinalis Cajetani investiva in sublimis personas, quæ munia Pastoralia per se non obtinet, sed alteri delegantur, in c. Dudum, il secundo, n. 27. de elect. 70
1 Residere tenentur Episcopi apud suam Cathedralē temporibus Adventus, Quadragesimæ, & nec sufficit ut in diocesi resident, in c. Canonum statuta, n. 101. de Constitut. 28
Vide in vet. Episcopus quoad Residentiam, & in vet. Parochus quoad Residentiam, & in vet. Prælati quoad Residentiam.
4 Juramento Parochi super necessitate causarum absentia non statuitur, in cap. Relatum, n. 20. de Cler. non resid. 38
4 Concilium Tridentinum, in quibus invenit antiquos Canones contra Pastores non residentes in c. Qualiter, n. 10. de Cler. non resid. 38
4 Causa absentia repentina Episcopos non tenent Metropolitanam significare, ib. n. 36. 37
Vide in vet. Parochus quoad Residentiam.
4 Statutum prohibens ne quisquam Curatus ab Ecclesia absque licentia per unicum diem sine Episcopi licentia sub

ponsa pecuniaria, non est contra Concilium Tridentinum, in c. Relatum, n. 23. de Cler. non resid. 36
Addendum tamen statuto, ut detur facultas Vicariis foranais concedendi talem licentiam, ib. n. 24. 37
Statuta Episcoporum de Parochiis ubi ultra duos dies licet non sint contra Concilium Tridentinum, ex ista tamen jubetur tolli pena excommunicationis, ibidem n. 49. 37
Religiosa cum pacto ut beneficium alteri conferatur, si moniam committit, in c. Dilecto, n. 6. de praeben. 137
Resignatio in manibus Ordinarii est simoniaea, si resignans tacite, vel expresse in pactum desinat, ut beneficium certe personae conferatur, in c. Non sine, n. 32. de arbit. 600
Resignatio appellacione ex proprietate vocabuli venit etiam dimissio, ib. n. 44. 601
Resignatio facta in manibus Ordinarii pacto ut beneficium certe personae conferatur est simoniaea, in c. Ex parte, n. 13. de Officio delegat. pag. 598
Vicini tamen purgati si Papae auctoritas intercedat, ib. n. 14. 598
Resignatio non subtrahit Episcopo Ordinem, sed executionem, in c. Requisivit, n. 4. de ordin. ab Episcop. 103
Resignationis caute reducuntur omnes ad impedimentum exequendi officium pastoralis, in c. Nisi cum pridem, n. 12. de reuinc. 154

Vide in ver. Bulla Pii V.

Resignationis reciprocae parentum Clericorum in favorem filiorum reprobatum a Concilio Tridentino, in c. Ad suscipiendas, n. 41. de fil. Presbyter. 329
Resignatio fieri potest ea intentione, ut beneficium alteri conferatur, dummodo id non deducatur in pactum, in c. Dilecto, n. 5. de praeben. 137
Resignatio beneficii cum reservatione pensionis non potest fieri coram Episcopo, in c. Nisi client, n. 20. de praeben. 131
Simoniaea an sit resignatio facta ea intentione, ut beneficium conferatur nepoti, vel alteri, in c. Ex parte, n. 15. de Officio deleg. 398
Resignatio, si decidere, respondere, quid importent, in c. Quoniam, n. 18. de Constitut. 178
Responso debet congruere interrogatori, in c. Cum contingat, n. 47. de iur. & qual. & in c. Cum non ab homine, n. 4. & 9. de iudic. 6
Responso ut sit latius quam interrogatio non est inconveniens, in c. Super inordinata, n. 4. de praeben. 185
Responso facta ex intervallo non nocet in his, quae consentu contrahuntur, in c. Licet, n. 3. & 9. de sponsal. duor. 36
Respondere nihil, vel ita respondere, ut incertus dimittatur interrogator, paria sunt, in c. Falsidicus, n. 130. de crimin. falli. 316
Respublica interest peccata nocentium esse nota, in cap. Per venit, il primo, n. 6. de testib. cogen. 202

Resurrectio.

Proffessor bonae, vel malae fidei an & quando teneatur fructus restituere.
Vide in ver. Possessor. Etc. quoad fructuum restitutionem.
De mortuo non sufficit ejicere per poenitentiam in oratione, & jejunio, nisi restituatur fructus iniuste percepti, in c. Gravis, n. 90. de restit. spoliat. 152

Vide in ver. Furtivum condemnatio, & in ver. Distributio: quotiana quando restituenda.

Rescriptio est prioris status reparatio in c. Mandato, n. 16. de Simonia. 183
Rescriptio facta per Papam ubi aliud non exprimitur, intelligitur fieri sine iuris praedictio alicui, ib. n. 57. 183
Rescriptio non est necesse ut praecedat abolitionem, ib. n. 66. 184
Rescriptio dicitur facta qualitercumque satisfiat, ibidem n. 68. 184
Rescriptio a male proviso in concursu fieri potest. Competentibus in multis casibus sine ullo privilegio detegendi delictum occurrunt, ib. n. 73. 185
Rescriptio in impotentia non extinguit substantiam obligationis, sed suspendit illius effectum in tempus, quo impedimentum cessaverit, ib. n. 74. 30
Rescriptio quibus facienda sit ab eo, qui in fraudem obtinuit beneficium in Concursu, ib. n. 75. 185

Rescriptio pecuniae an possit fieri per partes invito domino, in cap. Ne iniuriar, numero 42. de Constitut. pag. 41
Rescriptio adversus lapsum quinquennii ad deducendam professionis nullitatem quibus clausulis concedatur, in c. Perlatu, n. 26. & 33. & 38. de ius que si mer. canl. 581
Rescriptio in integrum contra professionem non datur etiam si dolus intercesserit, ib. n. 50. pag. 581
Rescriptio in integrum adversus lapsum quinquennii an possit iuste denegari nulliter professis, ibidem n. 55. 386
Rescriptio quis non tenetur bona ordinis inferioris cum factura ordinis superioris, in c. Offici, n. 11. de prae. & semil. 319
Rescriptio in integrum non competit Clerico in bonis patrimonialibus sicut competit in bonis Ecclesiae, in cap. Episcopus, n. 38. praeben. 88
Rescriptio in integrum minori seducto ad professionem non datur, in c. Significatum, n. 16. de Regular. 46
Rescriptio in integrum non datur Clerico ratione electionis in bonis patrimonialibus, vel in redditibus ecclesiarum ei debitis, in c. Consecraciones, n. 30. de Constitut. rone 315
Rescriptio in integrum ut Ecclesiae possit concedi, dicitur ut sit laeta, & de lesione appareat manifeste, in c. Requisivit, n. 4. de Rescrit. in integr. pag. 594
Item ut laeta sit magna seu enormis, ib. n. 8. pag. 594
Item ut Ecclesiae sit iusta tempus restitutionem petendi, ib. n. 9. 594
Item ut remedium ordinarium non competat, ibidem n. 10. 594
Rescriptio in integrum post quadriennium non datur minoribus, nec Ecclesiae quae vice minoris censetur, nisi rationabilibus causis, ib. n. 11. & seq. 594
Et quadriennium non currit quamdiu vivit Praelatus qui male alienavit, ib. n. 14. 594
Rescriptio in integrum datur Ecclesiae etiam post quadriennium, si enormis sit laeta, ib. n. 15. 594
Rescriptio in integrum est remedium extraordinarium quod non datur nisi in subsidium, & ubi remedium ordinarium non competit, ib. n. 16. 594
Rescriptio in integrum non datur contra factum Praepositi, in c. Novus, n. 35. N. Sede vacante. 255
Ne supplicatio admittatur nisi intra biennium, ibidem n. 36. 255
Rescriptio est actus iustitiae commutativa, in c. Mandato, n. 24. de Simonia. 108

Vide in ver. Conventus, & in ver. Damnificans.

Impediens ex in iusta causa ne Praebenda detur ei, cui firmatum erat ut daretur, tenetur ad restitutionem aequalis, in d. c. Mandato, n. 30. de Simon. 180
Sed si impediatur antequam firmatum sit, tenetur ad aliquam compensationem arbitrio sapientis, ibidem numero 31. 180
Rescriptio ad bona publicata non trahitur ad ea quae medio tempore alicui legitime translata fuerunt, in c. Si Episcopus, n. 4. de Paroch. 376
Rescriptio Ecclesiae contra contractum, per quem ius enormiter laesa, in c. Ad nostram, n. 1. de Reb. eccles. canl. aliena. 279
Rescriptio in integrum adversus lapsum quinquennii an sit concedenda nulliter professio, qui sponte factum reddat, & uxorem duxit, in c. Consuluit, n. 34. Qui Cleric. vel vov. 47
Rescriptio in integrum adversus lapsum quinquennii non potest concedi ab infirmo a Papa, ibidem numero 35. 47
Et paria sunt eam non obtinuisse, vel obtinuisse a potestate non habente, ib. n. 36. 47
Rescriptio facilius datur quam nova acquisitio, in c. Quoniam, n. 31. de Iurepat. 237
Rescriptio facilius datur quam petitio, in c. Tua nos, n. 14. de Simon. 174
Rescriptio in gratiosis nunquam fit in praedictum tertium, nisi aliud in litteris exprimat. in c. Mandato, n. 58. & seq. de Simonia. 183
Rescriptio beneficii in concursu obtenti est sine natura praedictio, in cap. Mandato, numero 61. de Simonia. 184

Vide in ver. Conventus.

Revelare non licet quod notum est per viam Sacramenti, etiam

etiam & ceteris in praedictum totius Mundi, in c. Tua nobis, n. 40. de Testam. 332
Jurans non revellare Superiori praecipienti est perjurus, ib. n. 41. 333
Et quando hoc procedat, n. 43. 333
Reverentia in quibus consistat, in c. Conquerente, n. 13. de Offic. ordin. 483
Debetur Episcopo suo etiam a exemptis, ib. n. 15. 483
Sunt a regibus, & Presbyteris laicali, ib. n. 17. 483
Reverentia duplex, in c. Audivimus, n. 19. de relic. & veter. Sanctor. 332
Reus si ignore suae exceptionis agat praeveniendo Actorem, vel imploret officium iudicis, sequi debet forum actoris, in c. Si Clericus, n. 24. de foro competet. 67
Reus actoris sua propria instrumenta edere non tenetur, in c. Ex epistola, n. 1. de probat. 158
Reus coram delegato Papae trahi non potest ultra duas dietas, extra suam dioccesim, Nonnulli, num. 1. de Relect. 221
Reus in qualibet parte diocesis citari potest coram delegato Episcopo etiam ultra duas dietas, ib. n. 4. 221
Reus tantum gaudet beneficio ut trahi non possit ultra duas dietas, non autem actor, ib. n. 9. 222
Reus convenit potest ultra duas dietas, si partes expressis consentiant in iudicis remotos, ib. n. 11. 222
Idem si Papa referat ex certa scientia, ib. n. 13. 222
Rei ex stylo ad Curiam trahuntur etiam ultra duas dietas, nisi sint privilegiati, ib. n. 14. 222
Reus per Ecclesiam transiens dum ad supplicium ducitur gaudet immunitate, nec potest inde violenter extrahi, in c. Magnus, n. 43. & 61. de oblig. ad ratio. 348
Reus ad mortem damnatus Eucharistiam suscipiens non gaudet immunitate, ib. n. 33. 349
Reus exceptionis de illegitimitate actoris existentis in quali possessione, actoris, & probare debet, in c. Lator, n. 57. 93. Qui filii sint legitimi. 96
Reus non iudicet in actu potest jurare se delictum non commisisse, intelligendo iura se pro ut subest illi iudicio, in c. Falsidicus, n. 46. & num. 129. de Crim. falli. 310
Eidem in teste qui jurat se nescire, ib. n. 47. 310
Contrarium, ib. n. 119. 310
Reus non tenetur respondere iudex exquirat quod non debet, secundum ordinem iuris, sed potest appellare, vel alias licet subastigere, sed non potest uti mendacio, ib. n. 119. 311
Reus duobus in solidum obligatis creditor a quo malefieri potest debitum exigere, in c. Sacro, n. 46. de sent. excomm. 102
Nec conventus potest apponere exceptionem diffensionis, ut conventus conveniat, ib. n. 47. 202
Reus quando diffinitive abolvitur ex capite innocentiae, & quando ab observatione iudicii tanquam non repperus culpabilis, in c. Veltis, n. 131. & 133. de Cohabit. Cler. & Mulier. 20

Rex.

Reges plures in uno regno esse possunt, in c. Significasti, n. 1. de elect. 9
Reges efficere debent ut custodiantur leges, & praepcepta Dei, in c. Cum venissent, n. 17. de iudic. 23
Regia privilegia tolluntur per legem generalem etiam si de illis non sit specialis mentio, in c. Cum Capella, n. 9. de privileg. 59
Reges multi sunt qui Superiorem in temporalibus non recognoscunt, in c. Ex epistola, n. 4. de probat. 158
Reges licet dignitates alitidine preeminant, ita potentis praerogativa gratiae sunt attollendae, in c. Ad haec, n. 16. de Relig. domib. 207
Rex alienatus, seu donate non potest in praedictum regni sui, & contra Regis honorem, in c. Recolentes, n. 30. de Statu Monac. 180
Regum iura Concilium Tridentinum praeservavit, sed novallus non attulit, in c. De Xenodochiis, n. 23. de Relig. domib. 203
Regia protectio de facto a secularibus ministris assumpta Ordinarii jurisdictionem non ledit, ib. n. 26. 203
Rex Angliae si de iure faciat mentionem de suo regno intelligitur, in c. Canonum statuta, num. 12. de Constit. 10
Rex in suo Regno est Monarchus, & totum continens, ib. n. 16. 20
Reges, & eorum Officiales an, & quando inter esse possunt in Concilio.
Reperorium in 3. libros Decret.

Vide in ver. Synodo provinciali quoad debentur interesse.

Rex qui creditur morti allerenti cum ex adulterio generum, & renuciavit regno, de factum redarguitur a Legislatoribus, in c. Ut filii, n. 9. & 12. de filijs Presbyter. 313
Rex est facultatis persona, in c. Cum non ab homine, n. 3. de iudicis. 6
Rex non ungritur christumate in capite, sed e se delectur in brachio, sive humero, vel in armo, ib. n. 9. 7
Rex habet in Regno suo iura supremi Principis, id est Imperatoris, in c. Ad fallatorum, num. 22. de Crim. falli. 226
Rex qui pacifice Regnum possidet in paritate opinionum utrimque probabilium iniquum est ut de sua possessione vi deiciatur, in c. Ne iniuriar, n. 107. de Constitut. 60
Rex Portugalliae inhabilis a Regno non removetur, sed datur illi Coadjutor a Romano Pontifice ob publicam utilitatem, in c. Carerunt, n. 56. de Rescript. 153
Riger quid sit in c. Nimis, n. 5. de filijs Presbyter. 221
Ritus proprie quid sit, in c. Presbyter, n. 16. de Sacram. non iterum. 307
Roborem reprehenditur, quod legitur fuerit consilium juvenum derelicto consilio seniorum, in c. Ne iniuriar, n. 265. de Constitut. 82
Romae quilibet Clericus aut etiam laicus in causis ad forum Ecclesiae spectantibus convenit potest licet alias ibi forum specialiter non sortatur, in c. Licet, n. 2. de foro competet. 81
Romanum Ecclesiam excusat necessitas, cum non possit de suo omnibus providere, in c. Inter cetera, n. 17. de offic. ordin. 488
Romana Ecclesia vacantis pastor sponso, & caput visibile est Christus, in c. Cum olim, n. 16. de major. obed. 531
Romana Ecclesia mortuo Papa dicitur aeterna, & viduata, ib. n. 22. 533
Declaratur, n. 24. & 25. 533
Romana Ecclesia nunquam a tramite Apostolice traditionis et male probatur, in c. Venerabili, n. 17. de testib. 108
Rossius Beneficentia inceptatur quod irreverenter de Papa loquutus fuerit, in c. Super specula, num. 26. Ne Cler. vel Monach. 482
Rotae decisio de Abbatis ordinantibus saeculares cum dimissionis Episcopi expeditur, in cap. Aquis, n. 17. de Constit. Eccles. vel altit. 291
Rotae decisio quod Episcopus ex magna causa dispensare possit contra Canones etiam Concilii, multiplicitate declaratur, in c. Nimis, n. 24. & seq. usque in finem de fil. Presbyter. 335
Rotae Romanae decisiones sunt magistrales, & probabiles tantum, licet magnum habeant pondus autoritatis, in c. Cum venissent, n. 31. de iudic. 24
Rotae Romanae decisiones praevaleant communi opinioni, ib. n. 31. 24
Item faciunt ius in Curia ad iudicium, si huius saltem si secundum eas fuerit saepius iudicatum, ib. n. 24. 24
Rotae Romanae in suis decisionibus non licet Tridentini Concilii decreta interpretari abique specialia facultate, ib. n. 34. & seq. 24
Rotae decisio in causa Salamantina jurisdictionis eam non impellit inter decisiones Cardinalis Semplici, in c. Significasti, n. 15. & 20. de Offic. Archid. 381
Rotae Auditores non sunt familiares Papae, in c. Ex parte, il secundo, n. 16. de privi. 71
Rotae Auditorum iudicatio est ordinaria in procedendo, sed delegata in sententiando, in c. Cum olim, n. 7. de major. & obedien. 519
Rotae decisio in causa Parmensis status refertur, in c. Lator, n. 6. Qui filii sint legit. 85
Expenditur, ib. n. 7. & n. seq. usque ad n. 54. & n. 71. usque ad n. 88. 85
Revoatur, ib. n. 88. 85
Rotae decisio in causa Cordubensi super unione beneficiorum legitur rescriptum, in c. Sicut untre, n. 38. de Execut. Praelat. 109
Rubrica Missalis Romani servari debent non obstante quocumque praetextu, & contra consuetudinem, in c. Cum creata, n. 20. de Celsib. Missar. 315
Rubricae Decretalium, ut legunt super authenticas, & allegari possunt ad declarationem causarum, si habeant orationem perfectam, ib. n. 20. 315
Rubricae Decretalium non in auctoritate, excepta prima, in c. Canonum Statuta, n. 40. & seq. de Constit. 21
B 6 3 1 An illa